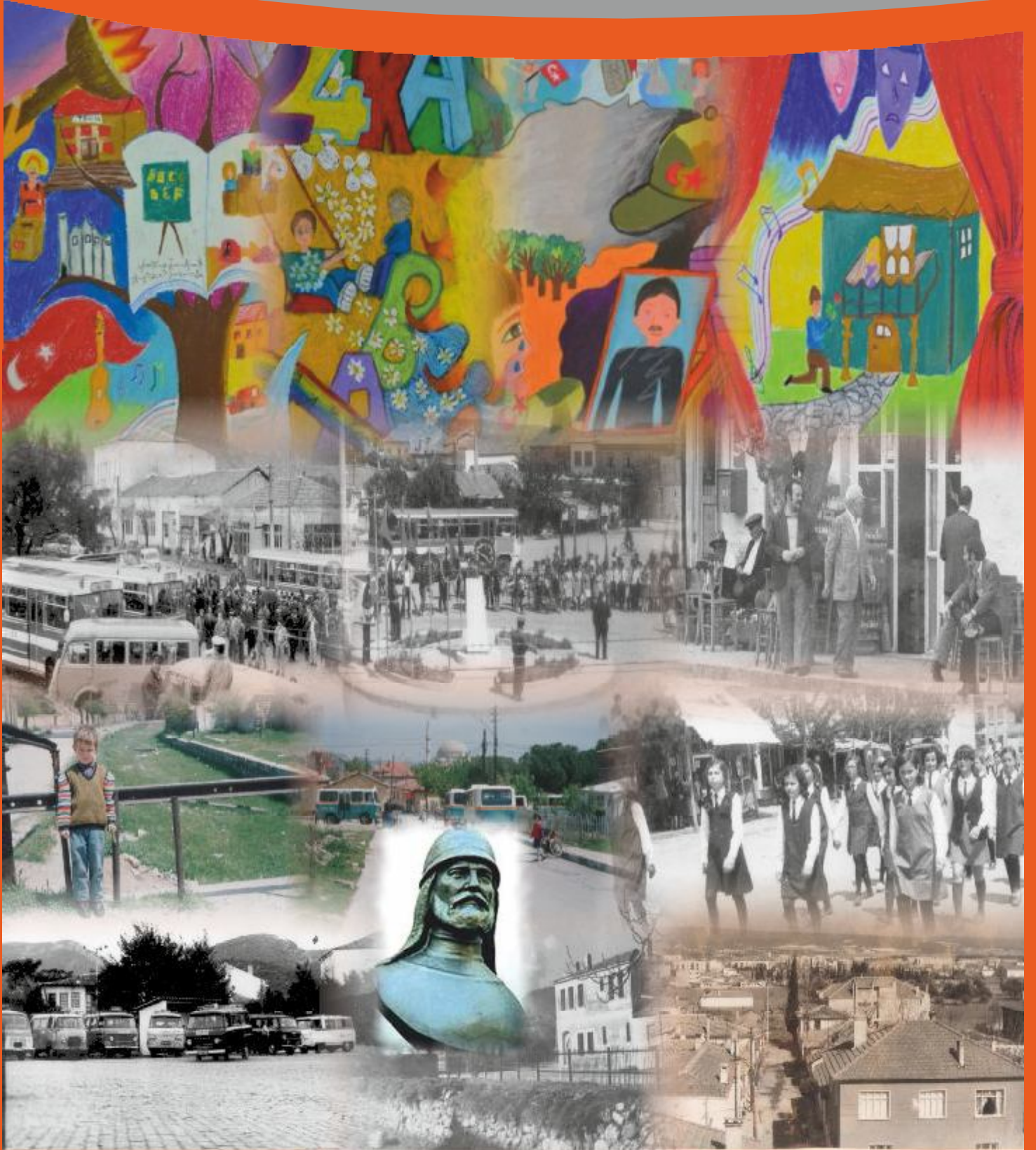

Rota

Rota Koleji Kùltür - Sanat Dergisi
Mart 2013 • Sayı:2

ROTA
Rota Koleji
Kültür - Sanat Dergisi
Mart 2013
Sayı: 2

Sahibi:
Rota Eğitim Kurumları adına
Kadir AÇIKBAŞLAR
Genel Müdür
Kurucu Temsilcisi

Yazı İşleri Müdürü:
Serkan GÖZDER
Fen ve Anadolu Lisesi Müdürü

Koordinatör:
İbrahim OLUKL
Edebiyat Öğretmeni

Yazı Kurulu:
Bahar Selek BAYDI
Özlem DEMİR
Eren KARATAŞ
Canan MALÇOK
Erkan ÖZGÜÇ
Necmiye Ulusoy SEZGİN
Büge KARAKUM

Dokümantasyon:
Halkla İlişkiler
Dilek OZAN

Adres:
Gazi Mah.
Yarbay Refik Cesur Cad. No: 32
Gazimir/ İZMİR

İletişim:
Tel. : 0 232 220 26 26
info@rotakoleji.com

Baskı:
Bassaray Matbaası
Sanat Cad.No:1/5 Çamdibi/İZMİR
Tel: (0232) 457 71 48

İÇİNDEKİLER

YÖNETİCİLERİMİZ OKULUMUZU ANLATTILAR

Merhaba Sevgili Rota Ailesi	Kadir AÇIKBAŞLAR	2
Rota'nın İkinci Sayısıyla Merhaba	Serkan GÖZDER	3

YAZARLARIMIZ BİZİ ANLATTILAR

Aydınlanma	Ataol BEHRAMOĞLU	5
On Aynlık Şiiri-2 (Ataol Behramoğlu Şiiri Üzerine Saygınamalar)	Bilge AYKUT	6
Günlüğümden Bir Sayfa	Mavisel YENER	7
Rota'yı Doğru Çizmek	Mehmet GÜLER	8
İzmir'de Eğitim Öğretim Rota'sında	Süleyman BULUT	10

DÜŞ GÜNLÜĞÜ

Rota Koleji Düş Günlüğü Şiir-Öykü-Masal Ödülü	Türkçe Zümresi	12
--	----------------	----

GAZİEMİR GAZİEMİR

Gazimir Kaymakamı Şerafettin Tuğ'la Söyleşi	Melisa ÖZEL - Toktamış Özgür ÖZCAN	15
Gazimir Belediye Başkanı Halil İbrahim Şenol'la Söyleşi	Cansu APAYDIN - Burak KARABULUT	17
Emir Çaka/Çakan Bey ve İlk "Deniz Feneri"	Prof. Dr. Kemal ARI	19
Gazimir Esnaf ve Sanatkarlar Kredi Kooperatifi Başkanı Metin Taşkın'la Söyleşi	Cansu APAYDIN	27
Ara Sokaklarıyla Gazimir	Gökçenur GÜRDAL	28
Gazimir mi?	Neslişah GÖKER	29
Gazimir Başkadır	Pelinsu ARSLAN	30
İnsan Halleriyle Gazimir	Vasıf KAHYAĞLU	31
İrfan Baysal'la Söyleşi	İrfan Yiğit BAYSAL	32

TEK TÜK ATEŞLER

Şiirler	E. AKSU-M.Boran ŞEKER	34
Öğrencilerimizden Resimler	Ayça Dila IŞIK	35
Mangal Partisi	Tuğçe ÖZSIRMA	36
Hayvanlar	Duru EREN	36
İzmir - Ay	Can YILMAZ	36
Sevimli Canavar	Deniz ÇİL	36
29 Ekimler İçin	Evren SİPAHİ	37
Yavru Ceylan	Hakan ÇINAREL	38
Gül	Yağmur MUMCU	39
Öğrencilerimizden Resimler	Helin VARDAR	40
	Aysima EREY	41
	Ceyda DALDABAN	
	Ekin KOCAMAN	

Rotatech Türkiye Şampiyonu		42
----------------------------	--	----

YÖNETİCİLERİMİZ OKULUMUZU ANLATTILAR

- Kadir AÇIKBAŞLAR
- Serkan GÖZDER

Merhaba Sevgili Rota Ailesi,

"Eğitimin Yeni Yüzü" sloganıyla; yeni umutlarla, beklentilerle, büyük bir heyecanla ve farklı bir bakış açısıyla eğitim camiasına katıldığımız günden bugüne yaklaşık iki yılı geride bıraktık. Başlarken dile getirdiğimiz Demokrasinin, Türkçe'nin, Cumhuriyetin, Atatürkçülüğün ve Milli Eğitimin ilkelerine bağlı kalarak yolumuza devam ediyoruz.

Geride kalan iki yıllık süreç içinde, eğitim-öğretim dönemlerinde ilkelerimiz ve ideallerimiz doğrultusunda gerek akademik gerekse kültür, sanat, spor ve yabancı dil alanlarında yaptığımız tüm başarılı çalışmalarımızı dergimizin ikinci sayısında sizlerle paylaşmaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

"Rota"mız eğitim sloganıyla eğitim-öğretim faaliyetlerimizin bir parçası olarak bilimsel ve akademik başarılarla emin adımlarla ilerlemekteyiz. Kültürel etkinlikler kapsamında, okulumuzu ziyaret eden yazarlarımızın düşünceleri, "**Gaziemir Gaziemir**" adıyla hazırladığımız özel bölüm ve

öğrencilerimizin eserleri bu ilerleyişin temel dayanak noktalarındandır. Akademik başarının yanında akıllı okul konseptiyle alt yazılı, çağdaş teknolojilerle donatılmış sınıflarda öğrenim gören, araştıran, sorgulayan, çözümleri üreten, yeniliklere açık mutlu çocuklar yetiştirerek yeni öğretimin yıllarına merhaba demek hedeflerimizin arasında yer almaktadır.

Okulumuzun güçlü yabancı dil öğretimi ile beraber, sosyal-kültürel çalışmaları ve rehberlik eğitimleriyle, çocuklarımızın gelişiminde çok büyük emekleri olan öğretim kadromuza, ayrıca bizleri bu kulvarda sürekli destekleyen saygıdeğer velilerimize vesis, eserleriyle bu başarıya renk katan sevgili öğrencilerimize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Kadir AÇIKBAŞLAR

Rota Eğitim Kurumları
Genel Müdürü
Kurucu Temsilcisi

ROTA'NIN İKİNCİ SAYISIYLA MERHABA

Okulumuzun kuruluşunun ilk yılında sizleri birinci sayımızla selamlamıştık. İşte ikinci sayımızla sizlere yine "merhaba" diyoruz.

Okullarımızda dergicilik, hele kültür-sanat ağırlıklı dergicilik, pek rağbet görmez. Rağbet gören dergicilik daha çok yıl içinde yapılan etkinliklerin yazılarla, fotoğraflarla tekrarı niteliğindedir. Oysa bizler; biyoloji, fizik, kimya laboratuvarlarımızı, kütüphanemizi, bilgisayar sınıfımızı kurarken ne kadar özen gösterdiysek, Rota dergimizi kurarken ve çıkarırken de o kadar özen gösterdik.

Bizler, Rota dergimizle bir yandan o rağbet gören dergicilik anlayışını gözden uzak tutmazken, bir yandan da öğrencilerimizin "yaratıcılık" içeren ürünlerini sergilemeye çalıştık. İstedik ki çocuklarımız derslerdeki, sınavlardaki başarılarını kültürel-sanatsal çalışmalarıyla da sürdürsünler, kendilerini kültürel-sanatsal haz duyarak da geliştirsünler. Ülkemize, dünyamıza bu yolla da katkıda bulunsunlar.

Bununla da yetinmedik. Öğrencilerimizin ürünlerini değerlendirirken, okulumuzun bulunduğu Gazimir ilçemiz hakkında da özel bir bölüm hazırladık. Bu bölümde Gazimir'i çeşitli açılardan ele alan görüşlere yer verdik. Bu bölümün hazırlanışında da öğrencilerimizin çabaları bizlere gurur verdi.

Okulumuza gelen yazarların düşünceleri bizler için hep önemli oldu. O yazarlar öğrencilerimizin ufuklarını genişlettiler, bizleri zenginleştirdiler. Bu nedenle onların yazılarını onur duyarak dergimize aldık.

Dergimiz Rota'nın yaydığı ışık yolumuzu aydınlatıyor. Yeni yıllarda, yeni sayılarla bu ışığı daha da çoğaltacağız.

Serkan GÖZDER

Rota Eğitim Kurumları
Fen ve Anadolu Lisesi Müdürü

YAZARLARIMIZ BİZİ ANLATTILAR

- Ataol BEHRAMOĞLU
- Mavisel YENER
- Mehmet GÜLER
- Süleyman BULUT

AYDINLANMA...

Ataol BEHRAMOĞLU

Goethe'nin son sözlerinin
"Biraz daha ışık..." olduğu söylenir.

Bunun bir söylenti mi, gerçek
mi olduğunu bilmiyorum.

Fakat ölümün bir başka adının
karanlık olduğunda kuşku yok.

Yaşam ise öncelikle ışık,
aydınlık demektir...

*** **

Aydınlanma kavramı toplumsal
ve felsefi anlamıyla 18. yy. Fransız
aydınlanmacılarıyla başlıyor.

Daha öncesi eski Yunan
felsefesidir.

Aydınlanma, akıl demektir.

İnsan yeryüzündeki karanlığı
akılla aydınlatmaya koyulmuştur.

Benimle bugünlerde yapılan
bir söyleşide "Neyin mucidi olmak
isterdiniz?" sorusunu, "Ateşin..."
diye yanıtladım.

Ateşi keşfeden insan, dünyayı
aydınlatma yolunda ilk adımı atan
kişidir.

Karanlığı kendi becerisiyle
aydınlatabildiğini gören insan,
kendinde, insan oluşunda, tanısal
bir gücün varlığını da duyumsamış
olmalıdır...

*** **

Eski Yunan düşünürleri,
dünyayı, evreni, insanı, inançlarla,
mitlerle, söylencelerle değil, akılla,
maddeyle, mantıkla, açıklamaya
çalıştılar.

İnsanın insanlaşma sürecinde
en sağlam altyapı katmanı, bu
düşüncelerin toplamıdır.

Aydınlanmanın temeli, bu
akılsal arayışlar ve buluşlardır.

İnsanlaşma dediğimiz şey, bir
aydınlanma sürecidir.

Bu süreç devam ediyor ve belki
hiçbir zaman sona ermeyecek.

Çünkü aydınlanmanın sona
erdiği yerde yaşam tekrara
dönüşmüş olur.

Dünyanın ışığına gözlerini açan
her yeni bebek, aydınlanma
yolunda yeni bir olanak demektir.

Aydınlanma arayıştır,
yenilenmedir, bitimsiz ve
doyumsuz bir keşif ve yaratış ve
yaratılış olgusudur...

*** **

Goethe kendi çağında, kendi
kişisel yaşamında, aydınlanmanın
ışığını en ilerilere taşımış bir
düşünür ve yaratıcıydı.

Biraz daha ışık isteği, ölüm
bilinmezliğinin karanlığı karşısında
doğaötesi bir korku ya da
ürpertiden çok, aklın aydınlığını
biraz daha yaşamak tutkusuyla;

araştırmayı, düşünmeyi,
yaratmayı biraz daha sürdürmek
arzusuyla ilgili olmalı...

Fakat eninde sonunda bu bir
bayrak yarışı gibidir kuşkusuz...

Geçmişten aldığımız
aydınlanma mirasını her yeni

kuşak kendi katkılarıyla geleceğe
taşıyacaktır...

Geleceğin karanlık belirsizliği,
tıpkı ölümünki gibi, belki hiçbir
zaman tam olarak
aydınlanmayacak.

Belki bir şeyler hep belirsiz ve
karanlık kalacak...

Fakat insan araştırmaktan,
yeniyi araştırma tutkusundan,
karanlığı aydınlatma arzusundan
hiçbir zaman vazgeçmeyecek...

Çünkü aydınlanma savaşının
bir parçası olmak, karanlığı bir
ucundan da olsa aydınlatma
savaşımında bir sıra neferi bile
olabilmek, insan olarak
yaşanabilecek hazların en
büyüklerindendir...

Günümüz dünyasının egemen
güçleri, dünyayı yeni bir ortaçağ
karanlığına doğru
sürüklemekteyken, insanlığın
büyük aydınlanma mirasının
bayrakları olabilenlere ne mutlu!

Ateşi keşfeden insanın
günümüzdeki sürdürücüleri
onlardır...

**Müzik Öğretmenimiz Bilge Aykut'un
"Ataol Behramoğlu'nun Bir Şiiri Üzerine
Sayıklamalar"adlı bestesi**

ON AYRILIK Siiri - 2 (Atatürk Behramoğlu Siiri Üzerine)
Seyreklemeler

1. 80

Sanki hiçbir şey
olmadı...
Kader uğultusu...

Öyleyse...

Eriyor eski bir...

Sanki hiçbir şey
olmadı...
Kader uğultusu...

Sanki hiçbir şey
olmadı...
Kader uğultusu...

Ve
oğulları
ayrıldı...

Deniz hep
ardında...

Ve oğulları...

Düşüne...

Sanki hiçbir şey
olmadı...
Kader uğultusu...

Öyleyse gelip...
Sanki hiçbir şey
olmadı...
Kader uğultusu...

Kader uğultusu...
Gelip...
Hayat...
Sanki hiçbir şey
olmadı...

Bilge Aylık
2012

GÜNLÜĞÜMDEN BİR SAYFA...

Mavisel YENER

Tarih: 18.10.2012. Günlüğüme sevinçle düşürdüğüm sözcükler:

"Bugün Rota Koleji öğrenci ve öğretmenleriyle buluştum. İlk kez gittiğim bu okul, İzmir adına umutla doldurdu yüreğimi. Rota Ailesi yaşamın gerçeğini sanatın gerçeğine dönüştürmeyi başarmış bir aile. **"Eğitim ve sanat"** sözcükleri pek yakışıyor Rota'ya. O okulun kapısında karşılanımdan uğurlandığım zamana değin, incelikle dokumuşlardı her ayrıntıyı.

İlköğretim Müdürü sevgili İlker Duru ile Türk Dili Ve Edebiyatı

öğretmeni sevgili İbrahim Oluklu'nun mimarlığını yaptığı bu buluşmada gerek eğitimciler gerek öğrenciler, söyleşimiz sırasında farklı bir yolculuğa çıkardılar beni. Yalnızca kitapları konuşmadık

onlarla, yaşamı konuştuk, okuma kültürünü, Cumhuriyet devrimlerini bile konuştuk. Birlikte arşınladık öykülerin sokaklarını, şiir okuduk. Şiirler çocuk oldu, çocuklar şiir... Yazma ve okuma eylemini yeniden anlamaya çalıştık hep birlikte. Hiç kuşku yok ki, buluştuğumuz konferans salonunun bir yerlerinde asılıp kaldı o güzel çocukların o güzel yorumları...

Rota Koleji'nde atılan tohumlar kökleniyor, kabuklar çatlayacak, hep birlikte gökyüzüne yükselip çoğalacağız.

Rota Koleji'ndeki okurlarım ilerinin yaz arları olacaklar belki de, ben de kendime pay çıkarırım bundan kim bilir... Onları yaratıcı kılan aileleri ve öğretmenlerinin önünde şapka çıkarıyorum. Yalnızca okurlar değil, kitapların iç dünyasına sızıp kendi birikimlerini de katan çocuklarla tanıştım. Onlarla konuştuktan sonra 'iyi ki yazıyorum' dedim bir kez daha... Her zaman çocuklardan/geçenlerden çok şey öğreniyorum.

Bugün öğrendiklerimden biri de şuydu: Kitaplar ancak okuruyla tamamlanır.

Rota Koleji öğrencileri umutla doldurdu yüreğimi, ülkemizde ve dünyada yaşanan duygusal, dilsel, düşsel körleşmeye inat, onlar yeşeriyor bu topraklarda. Şimdi öykülerimdaha güzel! Hoşça kal günlük."

ROTA'yı DOĞRU ÇİZMEK

Mehmet GÜLER

Çorum'a davet edilmişim. Pek çok yerlerde yaptığımız gibi yurdun o köşesinde de okuma kültürü üzerine okullarda söyleşi yapacak, kitaplarımı imzalayacaktım. Üç gün kaldım orada. Önemli okullarını ziyaret ettik. Pek çok öğrenciyle söyleştim, kitap imzaladım.

Anadolu'da yazara, kitaba karşı büyük bir açlık var. Bu açlığı yalnız Çorum'da görmedim. Başka Anadolu kasabalarında, illerinde, hatta köylerinde de yaşadım. Bu açlığı öğretmenin de, öğrencinin de gözlerinde görüyorsunuz. Kuru toprakların suya özlemi gibi bir şey bu güzel istek...

Çorum'da birinci günün sonuydu. Kitap çım;

- Yarıncı okulumuz işte şu, diyerek parmağıyla gösterdi. Otelinize çok yakın.

İkinci gün saat 09.00'da okulda buluşmak üzere randevulaşıp ayrıldık.

Sözünü ettiğimiz saatte okul kapısında idim. Çocuklar ilk teneffüse çıkmışlardı. Okulun bahçe kapısını açamayınca onlardan yardım istedim. On kadar çocuk koşarak geldiler, demir kapının önünde yığıldılar.

Afacan çocuklardan birisi kapıyı açmadan önce bu gelen yabancıyı tanımak, kapıyı ona göre açmak istedi. Bu nedenle de;

- Peki, siz kimsiniz, dedi bana.

Belli ki bu okula yazar geleceği daha önceden yeteri kadar duyurulmamıştı.

- Kim olabilirim, dedim. Söyleyin bakalım.

Elimdeki çantama, kılığima,

kıyafetime bakanlardan birisi;

- Müfettişsiniz, dedi.

- Hayır, dedim. Bilemedin.

- Öyleyse velisiniz, dedi ikinci çocuk.

- Veli de değilim, dedim. Yine kaybettiniz.

Belli ki bu sınavı geçmeden kapı açılacak gibi gözüküyordu. Her şey kısa sürede tatlı bir oyuna dönüşmüştü. Bu oyunu sürdürmek istedim:

- Bu kadar çocuk bilin bakılm. Ben kim olabilirim?

Başka bir afacan hemen yapıştıverdi:

- Satıcısınız. Okulda yardımcı ders kitapları, yaprak testleri satacaksınız.

- Hayır, dedim gülümseyerek. Kitap satıcısı da değilim.

Belli ki "testle, tostla" beslenen eğitim o yaştaki çocukları da kuşatmıştı.

Kim olduğumu bilseler, aramızdaki demir kapı hemen

açılacak.

- Ben bildim, dedi içlerinden birisi. Karagöz'le Hacivat oynatacaksınız bizlere.

Gülümsemeler kahkahaya dönüştü.

- Hiç benziyor muyum onlara?

Yine kaybettiklerini anlamışlardı.

Aradan çok zaman geçmeden bir başka çocuk yeni tahminini yapıştırdı:

- Ben kesinlikle bildim. Siz iğnecisiniz. Bizlere iğne yapacaksınız.

Gelin de gülmeyin.

Oyun sürüyordu ve randevu saatim geliyordu. Kim olduğumu söylemek zorunda kaldım. Bunun sonunda demir kapı açıldı, içeriye geçtim...

Sonradan düşündüm: Basit bir oyun değildi bu "demir kapı sohbetimiz".

Altında eğitim politikamızla ilgili kara mizah yatıyordu:

- Bu okula müfettiş gelmişti.
- Bu okula veli de gelmişti.
- Türlü yardımcı kitap, test kitabı satanlar da gelmişti.

- Gölge oyunu sanatını inatla sürdürmek isteyen halk sanatçılarından da gelenler olmuştu.

- Çiçek, kızamık aşısı gibi şeyler yapan işnecileri de bu çocuklar tanımıştı.

Ama bu okulun çocukları hiç bir yazarla karşılaşmamıştı.

Onların belleklerinde, kültürlerinde böyle bir algı yoktu. Eğer okulun yakın, uzak tarihlerinde birkaç yazar davet edilmiş olsaydı, onca çocuktan birisi kesinlikle benim yazar olabileceğimi tahmin ederdi ve doğru yanıtı yapıştırırdı...

Peki, bir okula yazarın gelmesi çok mu önemliydi?

Evet, çok önemliydi.

Ben yazar olduğum için salt o pencereden bakmıyorum soruna. Aydın olduğum, ya da kendimi öyle kabul ettiğim için kitapların penceresinden bakıyorum.

Edinime, yaratıcılığa dönük

eğitim dünyasının kurulmasında çok nitelikli bir uğraşın bu alanda olduğuna inanıyorum. Bir yazar olarak elbette ki okuma, yazma kültürünün önemini yadsıyamam. Sadece ders kitaplarıyla sınırlı bir eğitimin çocuklarımızı,

gençlerimizi yalınkat insan olma özelliklerinden çıkartamayacağını bilirim. Sıkıcı, ezberci eğitimin sosyal, kültürel etkinliklerle genişletilmesini, yaratıcılığa dönüştürülmesini önemserim. Bunun da anahtarının görsel, renkli, şıg, şekere batırılmış aldatıcı meyde dünyasında değil, düşlerimizi, hayallerimizi besleyen, büyüten, okumaya ve yazmaya özendiren "kitaplardan" geçtiğine inanırım. Çocuklarımızın o yaşlarda kitaplarla dost olmalarını önemserim. Bu inancımın

dolayı herkesin yazar olması diye bir koşul da koymam ortaya. Ama herkesin okuduğunu doğru anlaması, anlatması, ulusal ve evrensel kültüre açık, duyarlı olması diye bir koşulun eğitimde olduğuna inanırım. Bunun en iyi yollarından birisi de yaz-ar-okur buluşması olduğunu kabul ederim...

Ben, önemseydiğim "yazar-kitap buluşmasını" en iyi biçimde Rota Koleji'nin idarecilerinde, öğretmenlerinde, öğrencilerinde görmekten son derece mutlu oldum. Daha iki yıllık okul olmalarına karşın eğitim ve kültür belleklerini bilimsel, sanatsal etkinliklerle zenginleştirmeye kararlı gördüm onları. Zor, ama keyifli olan bu duyarlılığı Rota ailesi olarak büyük ölçüde kazanmışlar. Onun içindir ki yaşama daha sevecen bakıyorlar. Kitapların aydınlığında sevgi, barış, estetik, incelik, yaratıcılık gibi ışıklı bir dünya oluşturunyorlar. Aydınluğa doğru yürümüyorlar, koşuyorlar. Onun için ki herkesten birkaç adım öndeler...

Bu eğitim kurumunun "bilim ve sanat rotasında" kendilerini çok geliştireceklerine inanıyorum. Bilinsin ki bu etkinlikler kesinlikle boşa gitmiyor, gitmeyecek. Çünkü kitabın aydınlığı onlara doğru yolu gösteriyor. Şimdilerde bu okulda pek çok yazar, kitap dostları var. Bir gün elinde çantayla demir kapılarına bir yabancı dayandığında koşup gelen çocuklar, onlarca yanıtın arasında "siz yazarsınız" sözcüklerini kesinlikle atlamayacaklar. Ve süreç içindeki eğitim tarihlerinde onlardan da büyük bilim adamları, yazarlar çıkacak. "Beni okumaya ve yazmaya ateşleyen ilk oldu" diye övünecekler. Bundan kuşkum yok...

İZMİR’de EĞİTİM ve ÖĞRETİMİN ROTA’sında...

Süleyman BULUT

Rota!

İzlenen yol...

İzmir’de, eğitimin- öğretimin yeni Rota’sıyla (henüz 2. yılında olduğunu öğrendim) tanışmaktan... İzlenen yolda buluşmaktan büyük mutluluk duydum...

Mutluluğum, Rota’nın sevgili öğrencilerinin çağdaş bir birey olarak... Dünyaya eleştirel bakabilecek cesaret ve donanımla yetiştiklerini... bu çizgide yol aldıklarını görmekten...

Denilebilir ki, okulda bir gün geçirdin; bir günde nasıl anladın bunu?

Doğru, Rota’da bir gün geçirdim. Ama herhangi bir gün değildi bu. Öğrencilerle 5 ayrı etkinlikte birlikte olduğum dolu dolu geçen bir gündü.

2.3.4.6 ve 7. sınıflarla bir gün içinde yaptığım 5 etkinlikte,

çocukların okudukları ve üzerinde konuştuğumuz kitapları çeşitli açılardan değerlendirme zenginlikleri gördüm... Kitapların yazarıyla tartışmalarını, birbirinden ilginç akıl yürütmelerini; ve bunlar kadar önemlisi, soru sorma cesaretlerini, anlama kavrama çabalarını gördüm...

Ve Rota’nın kaptanları... Değerli öğretmenlerimiz...

Şunu belirtmeliyim: Yıllardır

okullarda öğrencilerle buluşuyor, görüşüyor, kitaplar ve okumak üzerine sohbet ediyorum.

Her etkinliğe başlamadan önce de, o etkinliğe katılacak sınıfın öğretmeniyle tanışıyor ve konuşuyorum... O kısa tanışma ve görüşmelerde hemen anlıyorum, biraz sonra etkinlikte nasıl bir sınıfla karşılaşacağımı; sadece dinleyen, görüş belirtmekten kaçınan, soru sormaktan çekinen bir sınıf mı, yoksa tam tersi mi?

Bunu belirleyen ya da sağlayan öğretmenlerimiz; hele ilköğretim düzeyinde, kesinlikle öğretmenlerimiz...

Rota’daki etkinliklerimde buna bir kere daha tanık oldum.

Rota’nın başarıyla yol alan öğrencilerinin arkasında da, onların çağdaş bireyler olarak yetişmesinin temelinde de öğretmenlerimizin olduğunu, bilmem söylemeye gerek var mı?

Teşekkürler... Emeye geçen herkese!

DÜŞ GÜNLÜĞÜ

ROTA KOLEJİ DÜŞ GÜNLÜĞÜ ŞİİR-ÖYKÜ-MASAL ÖDÜLÜ

2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı'nda Rota Koleji Türkçe Zümresi olarak kolları sıvadık. 2011-2012 Eğitim-Öğretim Yılı ilk yılımızdı. O yıl, başka kurumların düzenlediği birçok yarışmaya/ödüle öğrencilerimizin eserleriyle katılmış ve oralardan alnımızın aklıyla çıkmıştık. Kendimize olan güvenimiz daha bir artmıştı. Bu yıl ikinci yılımızdı ve biz de bir ödül düzenleyebildik. Seminer döneminde başladık çalışmaya.

Baştan ilçe çapında, Gaziemir'de, düzenleyelim diye düşündük vereceğimiz ödülü. Hayır; daha geniş tutmalıydık ufkumuzu. İzmir çapında düzenlemeliydik... Hatta Ege

Bölgesi'ni bile düşünmeliydik. Önümüzdeki yıllarda onu da gerçekleştireceğiz.

Böyle düşünmek hakkımızdı; çünkü okul yönetimimiz zümremizi sonuna kadar destekliyordu. Yönetimimize her aşamada bilgi veriyor, onların görüşlerini alıyor, ona göre atıyorduk adımlarımızı. Yönetimimizin yanında, öğretmen arkadaşlarımız ve her kademedeki çalışanımız da desteklerini esirgemiyorlardı bizden.

Zümre olarak ilkeleri çok açık bir şartname hazırladık. Türkiye'nin önemli edebiyatçılarının katıldığı üçer kişilik üç ayrı jüri oluşturduk.

Afişimizi hazırladık. Başladık duyurmaya. Okulları tek tek arıyor, duyurumuzu alıp almadıklarını öğreniyor, ulaşmayan yerlere ulaştırıyorduk.

Ödüle katılım yüksek düzeyde oldu. Yüz elliye yakın dosya gönderildi ödülümüze. Jürilerimiz toplandı ve değerlendirmelerini yaptı.

Şimdi sıra ödül alan ürünleri kitaplaştırmakta ve ödül törenimizde... 29 Mart 2013 Cuma günü onların da altından kalkacağız alnımızın aklıyla.

Rota Koleji Türkçe Zümresi

Düş Günlüğü Şiir-Öykü-Masal Ödülü Jürimiz toplantı halinde. (19 Şubat 2013/ Soldan sağa: Hidayet Karakuş, Hüseyin Yurttaş, Yrd. Doç. Mehmet Akkaya, Vicdan Efe, Timuçin Özyürekli, Mehmet Yaşar Bilen, Tuğrul Reskin)

Düş Günlüğü Şiir-Öykü-Masal Ödülü Jürimiz, Genel Müdürümüz Kadir Açıkbaşlar ve Türkçe öğretmenlerimizle

Düş Günlüğü Şiir-Öykü-Masal Ödülü ön çalışmaları sırasında Türkçe zümreimiz

GAZİEMİR GAZİEMİR

Gaziemir Fotoğrafları:

Rahmetli Arif Hikmet Öngören
(Fotoğrafları sağlayan oğlu Dr.Cengiz Öngören
ve torunu Ödül Öngören'e (11-A)
teşekkür ediyoruz.

GAZİEMİR KAYMAKAMI SAYIN ŞERAFETTİN TUĞ'LA ÖĞRENCİLERİMİZİN YAPTIĞI SÖYLEŞİ

Melisa ÖZEL - Toktamış Özgür ÖZCAN

Sayın Kaymakamımız, bizler Rota Koleji'nin öğretmen ve öğrencileri olarak, sizi, okul dergimiz Rota için söyleşi yapmak amacıyla ziyaret ediyoruz. Dergimizde ilçemiz Gaziemir ile ilgili özel bir bölüm hazırlıyoruz.

İzin verirseniz, bu amaçla size birkaç sorumuz olacak.

• Bilindiği gibi Gaziemir, İzmir'imizin "parlayan yıldızı" olarak değerlendirilmektedir. Bu konudaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Gaziemir, yeni Büyükşehir Yasası'na göre durum değişti; ama merkez ilçe statüsünde. Çok hızlı geliyor. Yani Gaziemir'de değişim çok hızlı. Dünya, değişimlerin çok hızlı olduğu şehirlerde, sonuçlara göre söylüyorum, değişim sonradan başlamışsa, buralarda çok hızlı yaşıyor. Mesela teknolojiyi sonradan alanlar, çok hızlı bir teknolojik değişim içindeler; ama eskiden beri kullananlar için böyle değil. Teknolojiyi sonradan alanlar için bu çok maliyetli oluyor.

Biz, Gaziemir'de kentleşmeyi çok farklı yaşıyoruz. Nasıl yaşıyoruz? Bir Konak kentleşmiş; Gaziemir'de 1990'ların ikinci yarısından itibaren modern bir imar çalışması yapılmış. Bu çalışma yeterli mi, değil mi, yine değerlendirilir; ama onun güzel meyvelerini yiyoruz. Toplumda bazı kesimler bundan rahatsızlık duyuyorlar; ama uygulamada bu meyvelerden onlar da faydalaniyor.

Bunu kültürel anlamda da görüyoruz. Gaziemir, yeni gelen insanları kendi potasında eritirken bizden bir zaman istiyor. Bu, zaman zaman sıkıntılı oluyor. İnsanlar çevrelerini ne kadar tanırlarsa, diyalog içinde olursa hayat daha güzel olur.

Burada insanlar üç beş ay içinde bir apartman diyor. Bu bir siteyse, birkaç yüz daire oluyor,

durum daha farklı. Daha önceden birbirlerini hiç görmemiş insanlar orada beraber yaşamaya başlıyor.

• Buna bağlı olarak ilçemizdeki eğitim-öğretim çalışmalarını hakkında bilgi verirsiniz?

Bizim ilçemiz, şu anda, eğitim yönünden olumsuzlukla ifade edilebileceğimiz hiçbir konunun yeri değildir. Bizim ilçemiz okul sayısı, derslik sayısı, öğretmen sayısı bakımından şu anda medeni dediğimiz birçok ülkeyle yarışabilir seviyede. Ben ona bir örnek vereyim: İlkokulda, şu anda, birinci sınıfta öğrenci sınıf ortalamamız 22-23 kişi. 22-23 kişiyle kolejlere eğitim veriyor. Gaziemir'de öğrenci ortalaması bu. Öğretmen sıkıntımız da yok.

Talim-Terbiye Kurulunun bir tavsiyesi, tavsiyeden daha ilerde, ilçemizde yerine getiriyoruz. Şu anda 5'inci sınıflarımızın % 77,5'i 12 saat veya 18 saat İngilizce dersi görüyor. Yani şu anda bizim 5'inci sınıflarımız Anadolu Liseleri'nin

hazırlık sınıfı gibi. Bunun meyvelerini zamanla göreceğiz.

Gaziemir'de şu anda yeni özel okullar açılıyor. Sizin okulunuz açıldıktan sonra ilkokul ve ortaokul olmak üzere bir kolej daha açıldı. Sonra iki tane Meslek Lisesi açıldı.

Üniversitemiz var. Gaziemir'de havacılıkla ilgili önemli kurumlar var. Bunlardan biri, biliyorsunuz, Hava Teknik Okul Komutanlığı'dır. Orada askeri havaalanımız var. Meslek Yüksekokulumuz var. Adnan Menderes Havaalanı var. Bir de Serbest Bölge'miz var. Serbest Bölge'de havacılıkla ilgili fabrikalar var. Sevindirici bir durum: Önümüzdeki birkaç yıl içinde, Türkiye'de ilk defa, uçak motoru imal edilecek. M-35 uçaklarının motorları burada üretilecek. Kale Grubu başkanlığında, diğeri de Amerikan Şirketi, üretim yapacaklar. Bunlardan Gaziemirliler faydalanacak.

• **İlçemizdeki kültürel faaliyetler ve makamınızın bu konudaki çalışmalarından söz eder misiniz?**

Kültürel faaliyetlerimiz neler? Bizim Gaziemir'de bir sloganımız var: "Gaziemir saat: 20.00'de 20 dakika okuyor." Bu aslında bizim değil, Sayın Cumhurbaşkanımızın başlatmış olduğu bir kampanya. Sadece üç günlük, beş günlük değil, sağlam bir aile yapısı olması için, böyle bir düşünceyle başlattık bu kampanyayı. Hedefimiz sağlam bir aile yapısı... Diyalog içinde bir aile... Beraber zaman geçirilmeli... Okumanın tadını aile bireylerine tattırmaktır. Bizim hedefimiz buydu. Sürekli zenginliğe doğru işlesin istedik. Siz, istediğiniz zaman diliminde okuyabilirsiniz; ama biz, insanımız aile yapısı içinde on dakika, yirmi dakika okusun istedik.

İnsanımız belli şeylerin

başından hemen ayrılamıyor. Bilgisayarın başından, televizyonun başından ayrılmak, kahvehaneden ayrılmak... Bunun için insanın mücadele vermesi önemlidir. Bunu düşünmesi bile önemlidir. Okuması bundan dolayı çok önemlidir.

Kalkınma için, toplu bir çalışma yapmak lazım. Onun dışında, biliyorsunuz, kasım ayında, "Tarihten Günümüze – Seydiköy'den Gaziemir'e" diye bir sempozyum hazırladık. Oradaki amacımız şuydu: Burada yaşayan insanların çoğu, burayla ilgili hiçbir bilgiye sahip değiller. Olanlar da yanlış bilgiye sahip. O nedenle bu bilgiyi bütün Gaziemir'e mal edelim dedik.

Biliyorsunuz, yanlış bilgi daha çabuk yayılıyor. Bu nedenle doğru bilgiyi yayalım diye, bu sempozyuma Türkçe ve Sosyal Bilgiler öğretmenlerini çağırdık. Doğru bilginin yetkili ağızlarından öğrenilmesini istedik.

Burası 900 yıldır, yaklaşık, Türklerin sözünün söylendiği, Türklerin yaşadığı bir coğrafyadır. Bunu bilmeyince, onu anlamayınca, oradan buradan bilgi ediniliyor, yeni gelene de bu duyuruluyor. O nedenle biz, toplumumuzun doğru bilgiye kavuşması için bu çalışmaları yapıyoruz. Bize ait değerlerin öğrenilmesi için sosyal faaliyetleri yapıyoruz, bundan sonra da yapmaya devam edeceğiz.

• **Kültürel faaliyetler konusunda oda, vakuf, dernek gibi sivil kuruluşların çalışmaları hakkında neler düşündüğünüzü öğrenebilir miyiz?**

Bu çalışmaları kaymakamlık olarak yapmıyoruz. Derneklerle, odalarla birlikte yapıyoruz. Bu, devletin bir görevi. Mesela sempozyumu Seydiköylüler Derneği'yle beraber yaptık. Diğer

sivil toplum örgütlerini de katıyoruz çalışmalarımıza. Biz de, onlar da bu toplumun birer hücresiyiz. Faaliyetlerimizi bu düşünceyle yapıyoruz. Sivil toplum kuruluşlarını her zaman işin içine katarız.

• **Çeşitli konularda incelemeleri olan, yüksek lisans ve doktora yapmış bir idareci olarak biz öğrencilere neler söylemek istersiniz?**

Bir insanın eğitiminin "beşikten mezara" olduğuna inanıyorum. Kişi, eğitimi ben bitirdim dediği anda bitirmiştir. O nedenle sürekli okumak lazım. Sürekli açık olmak lazım yeniliklere, yeni bilgiye... Ve bir taraftan okuyup bir taraftan da seyahat etmek lazım. Ben, bundan bir ay önce, üç ülkeyi görmemiştim, İspanya, Portekiz, oradan da Fas'a geçtim. Seyahat etmenin kişinin eğitiminde çok önemli olduğunu düşünüyorum. Görmek, insana bir veya birkaç kitaptan edineceği bilgiyi veriyor. Kişi kendi gözleriyle, kendine mal ederek öğreniyor.

Bu nedenle okullarımızda çocuklarımız, istiyorum ki, her tür kurum ve kuruluşu görsünler. Babıllar her Cuma öğrencileri geziye götürüyorlar. Fabrikaya götürüyorlar, ormana götürüyorlar, mağazaya götürüyorlar... Orada insanlar görür. Çocuklarımız, her çağdan, gezebilecekleri kadar müesseselere gezsinler. Bunun sınırı yok. Kişi her gördüğünden bir şey katar kendine. Bu nedenle öğrencilerimizin dünyayla tanışması lazım.

• **Bizi kabul ettiğiniz ve sorularımıza cevap verdiğiniz için size, okulumuz adına teşekkür ediyoruz.**

Ben de sizlere teşekkür ederim.

GAZİEMİR BELEDİYE BAŞKANI SAYIN HALİL İBRAHİM ŞENOL'LA ÖĞRENCİLERİMİZİN YAPTIĞI SÖYLEŞİ

Cansu APAYDIN - Burak KARABULUT

Sayın Belediye Başkanımız, bizler Rota Koleji öğretmenleri ve öğrencileri olarak, okul dergimiz Rota adına sizleri ziyaret ediyoruz. Dergimizde Gaziemir'le ilgili özel bir bölüm hazırlıyoruz. Söyleşimize o bölümde yer vereceğiz. İzninizle sorularımıza geçiyoruz.

• **Gaziemir'in "İzmir'in parlayan yıldızı" olduğunu biliyoruz. Bu konuda sizin görüşlerinizi alabilir miyiz?**

Doğrudur. Bunu sadece biz söylemiyoruz. Bilim adamları ve yazarlar da söylüyor. Gaziemir, sadece İzmir'in değil, Türkiye'nin en hızlı gelişen kenti. Çok önemli bir gelişme bu. Bunun çok sebebi var: Bir kez planlı geliyoruz. Hava kirliliğimiz asla yok. İlçemizin % 65'i ormanla kaplı. Bunu yeterli görmüyoruz. 350 bin ağaç diktik.

Güvenli bir kent Gaziemir. Kızlarımız bile gecenin üçüne kadar dışarda kalabiliyor. Buraya gelen her emniyet müdürü terfi eder. İnsanları aydınlık insanlardır. Yüzleri, kalpleri aydınlıktır.

Hava alanının bu ilçede olması, serbest bölgenin bu ilçede olması, bacasız sanayinin çok gelişmiş olması ve fuarın gelecek olması... Fuara başlanıyor; şantiyeler kuruluyor, temel atacağız. Bu, kentin gelişmesini tetiklemiştir. O nedenle Gaziemir'in önüne geçecek üç beş ilçe vardır. Üç beş yıl sonra onları da geçeceğiz. Beş yıl sonra bu ilçe, şu anda olduğu gibi, İzmir'in en modern, en yaşanabilir kenti olacaktır. Bütün gücümüzle bunun için çalışıyoruz.

• **Başkanlığınızın yürüttüğü kültür, sanat ve eğitim faaliyetleri hakkında bilgi verir misiniz?**

Evet. Bu konuda da çalışıyoruz, iddialıyız. Bir kentin gelişmesi,

sadece modern binaların yapılması, geniş caddelerinin olması değildir. Bunlar olacak elbette, mutlaka yapılacaktır. Binalar, caddeler, yeşil alanlar, spor sahaları olacak. Ama kentte, bu kadar insana, yatıp kalkmaları için bu işler yapılmamalı. Kente kimlik kazandırmak istiyorsanız kültüre de el atacaksınız, tarihe de el atacaksınız, sosyal yaşama da el atacaksınız. Biz geldiğimizde hiçbir kültür yayını yoktu. Şu anda Gaziemir'in tarihiyle ilgili, sosyal yapıyla ilgili, kültürüyle ilgili on iki kitabımız var. Bu kentin hiç engeli yoktur. Önce en büyük eksiklerimiz giderdik. Gazi Umur Bey'in

heykelini yaptık. Tansu'sın karşısında. Atatürk heykeli vardı iki tane. Biri Abdullah Arda Meydanı'nda, biri Sarnıç Cumhuriyet Meydanı'nda. Geldiğimde bu heykelleri değiştirdim. Türkiye'den dört sanatçı, yurt dışından dört sanatçı, heykeltıraş getirdik. Kentin değişik meydanlarına ve Sevgi Yolu'na onların yaptığı heykelleri koyduk. Sekiz heykel. Bu yıl da aynıını yapacağım. Bir on heykel daha koyacağım. Gerçekten yurt dışına

gittiğinde görüyorum; orada böyle heykeller var. Onun için dönem sonuna kadar kenti böyle heykellerle süslemek istiyorum.

Bir eksiği daha gördük geldiğimiz zaman. Buranın eski adı Seydiköy'dür. Cumhuriyet öncesinde burası Rumların ağırlıkta olduğu bir kent. Cumhuriyet kurulduktan sonra mübadeleyle nüfus değişimi oluyor. Ben de Bulgaristan göçmeniyim dedelerden. Onun tarihi anısına, anısı anlamına bir "Anı Evi" açtık. Gaziemir'in nereden nereye geldiğini orada göreceksiniz. Bir odası "Anı Evi"mizin sadece Rumlara ait. Onların eserleri var. Gaziemir buraya nereden gelmiş? Onu anlıyorsunuz. Sarnıç'ta Türkiye'nin en büyük anıtlarından birini yapıyoruz. Hem göçümüzü, hem Selçukluları, hem Osmanlıları; Çaka Bey'i, Osman Bey'i, Kanuni Sultan Süleyman'ı, sonra Atatürk'ü anlatıyoruz. Çeşitli figürler kullanıyoruz buralarda. Kız Endüstri Meslek Lisesi'nin duvarları çok güzeldir. Oraya işlemleri yaptıktan sonra çocuklar duvarlara yazı yazmayı bıraktılar. Herhalde sanata saygı duydukları için. Sıfırdan müthiş yerlere geldik. Hala da yapmaya devam ediyoruz. Sadece binalardan oluşan bir kentin anlamı yok.

• **Belediyemizin ilçemizdeki oda, vakıf, dernek gibi sivil kuruluşlarla ilgili çalışmalarından söz eder misiniz?**

• Bildiğimiz sorular. Kopya çekmeye gerek yok. Gaziemir'de 113 tane dernek var. Oda ve dernek... Bunların 40'a yakını aktif, diğerleri değil. Ben iyi bir dernekeğim, ama benimki sportif dernektir. Esnaf Odası Başkan Yardımcılığı yaptım. Şu anda 13 derneğin üyesiyim. En büyük derneğimiz Gıda Bankası Derneğimiz. Benim ideallerimden biriydi. Onu da kurduk başkan

olduktan sonra. Altı ay başkanlığını yaptım. Şu anda eşim başkanlık yapıyor. Orası bir mağaza. Zenginden alıp, var olandan alıp fakirlere, ihtiyacı olanlara dağıtıyoruz. Gıda yardımı yapıyorlar. Kimsenin onuru kırılmadan, gidiyor herkes, çoluğu çocuğuyla vitrinlerden ihtiyacını alıyor. Hem gıda, hem giyim, hem beyaz eşya yardımı yapıyorlar. Az kullanılmış malları alıyoruz, eskitilmişleri değil. Onları dağıtıyoruz. Gıda Bankası'nı kurmamızın en büyük amacı şuydu: Belediyeler önceleri burs verebiliyordu, birkaç yıl önce bu değiştirildi. Şu an burs veremiyoruz. Gıda Bankası aracılığıyla 135 öğrencimize burs veriyoruz. Anne babasının Gazîemir'de oturması şartıyla veriyoruz. Çocuk başka ilde okuyabilir. Size de dernek üyesi olmanızı tavsiye ederim. Türkiye'nin büyük eksikliği bu. İsviçre'de bir kişi 7 dernek üyesidir. Türkiye'de iki kişiye bir dernek üyesi var. Onlar örgütlü toplum. Birlikten kuvvet doğar çünkü. Tek başına olunca bir anlam ifade etmez; ama örgütlü olunca böyle değil. Bak siz Rota Koleji olarak geldiniz. Böyle olunca anlamı farlı oluyor. Dernekler de böyle. Sizden ricam örgütlü topluma destek verin. Hangi dernek olursa olsun, üye olmak önemli.

• Yaşlılara, çocuklara ve gençlere yönelik ne gibi faaliyetleriniz oluyor. Bunlardan bahseder misiniz?

Türkiye'deki örnek uygulamalardan birini yapıyoruz. Özellikle evde yaşlı bakımı... Zengin-fakir olması önemli değil. Bakıma muhtaç olması önemli. Bizim sağlık müdürlüğümüz devreye giriyor. Biz geldiğimizde sağlık müdürlüğümüz de yoktu. Biz kurduk. Bir doktorumuz vardı. Şu anda üç doktorumuz, iki ebemiz, sağlık teknisyenimiz, psikoloğumuz, sosyoloğumuz, biyoloğumuz var. Muhtaç olanların evlerine gidiyoruz, orada bakıyoruz.

Banyo yapamıyorsa banyo yaptırıyoruz. Zaman zaman ambulansımızla hastanesine kadar götürüyoruz. Doktorlarımız haftanın belirli günlerinde devamlı kontrol yapıyor. Yaşlılar için bunları yapıyoruz.

Gençler için demiştiniz. Şu anda 98 ayrı branşta kurs veriyoruz. 7 bin kursiyerimiz var. Her mahallede "Semt Evi" açıyoruz. Şu anda 6 mahallede var. 7'ncisini önümüzdeki hafta açacağız. Kadınlarımıza el becerisi kursu açıyoruz. Ücret almadan yapıyoruz bunları. Hatta hatta onlara malzeme alıyoruz. Ürettiklerini satabiliyorlar. Şu anda 6 yerde ufak dükkanlar açtık. Orada sergiliyorlar ve satıyorlar. Aile ekonomisine katkıları oluyor.

Gençlere, "gençlik şölenleri" yapıyoruz. Geçen yıl "Çevre ve Sağlık Şöleni" yaptık. Bu yıl "Mutlu Çocuk, Bilinçli Gelecek" şöleni yapacağız. Aşağı yukarı on ülkeden çocuklar vardı. Türkiye'deki üç ayrı ilden çocuklar çağırıyoruz. Her yıl değiştiriyoruz illeri.

En büyük yatırımımız "Gazîgem". Eğitime yaptığımız yatırım. Belediyelerin böyle bir zorunluluğu yok. Eğitim ve sağlığa yatırım yapmak zorunda değiliz. Benim bir sloganım vardı: "Eğitimli ve sağlıklı insanların yaşadığı kentler gençlere hizmet eder!" diye. Şu anda İzmir'in en büyük dershanesini çalıştırıyoruz. Dört ayrı merkezde çocukları Anadolu Liseleri ve üniversiteye hazırlıyoruz. Modern bir dershane özelliğinde ve ciddiyle eğitim veriyoruz. Şu an belediyenin masrafı, eski parayla, 7-

8 trilyon lira. Karşıdan bir lira almıyoruz. Ailelerin dershaneye verecekleri paralar ceplerinde kalıyor. Çok başarılı çocuklarımız var. 100 öğrencinin 94'ü istediği yere giriyor. Gençliğe en büyük yatırımımız dershanelerimiz.

En son çok özel bir okulun bahçesine, bir yardımseverle beraber, annesinin ve babasının hayrına yaptırdı

yardımsı everimiz, bir çocuk parkı yaptık.

Türkiye nüfusunun % 11,5'i engelli. Bunu Gazîemir'e yansıtarsanız 14 bin engellimiz var. Bunların ailelerini de hesaplarsanız, 40 bine çıkar. Onun için yolları, parkları engellileri uygun hale getiriyoruz. Getirmeye devan ediyoruz. Yarın bizim de ne olacağımız belli değil. Her an biz de engelli olabiliriz. Hassas bir konu.

• Spor yöneticiliği de yapmış biri olarak ilçemizdeki spor faaliyetleri hakkında bilgi verir misiniz?

On bir yıl yaptım. Altı yıl Gazîemirspor'un, beş yıl da Konak Belediyesi Spor Kulübü'nün başkanlığını yaptım. Çok seviyorum sporu. İyi bir Beşiktaşlıyım. Ama artık yaşlandığım için sinirlenmeye gelemiyorum. Maç seyretmemeye başladım. Ama spor hayattır. Herkesin yapması gerekiyor. Biz de belediye olarak spora çok önem veriyoruz. Bütün amatör sporları yapıyoruz. Özel hocalar tutuyoruz. Mahallelerde yapıyoruz. Spor sahamızın olduğu her yerde yapıyoruz. Özellikle yaz aylarında mahallelerde spor yaptırmaya çalışıyoruz. Binlerce öğrencimiz var. Gençler verilen emeği karşılıksız bırakmıyor. Her yerde, her alanda başarılı oluyorlar.

• Bizlere söyleşi imkanı verdiğiniz için okulumuz Rota Koleji adına teşekkür ederiz.

Ben de sizlere teşekkür ederim.

Emir Çaka / Çakan Bey ve İlk “Deniz Feneri”

Prof. Dr. Kemal ARI

Çaka / Çakan Bey

Emir Çaka Bey ilk Türk denizcisi olarak anılmakla birlikte, onun adını öne çıkaran en önemli yönlerinden biri İzmir'i ilk kez ele geçiren ve bu kenti Türk egemenliğine alarak, ilk Türk izlerini kente kazandıran Türk Beyi oluşu; daha da ötesi, tarihte bilinen ilk Türk donanmasını kurmuşdur.

Emir Çaka Bey

Onun adı ve kimliği konusunda değişik görüşler olmakla birlikte; yaygın biçimde kabul edilen adı; Çaka Bey'dir. Çaka Bey'in adının Çağa ya da Çakan da olabileceği konusunda görüşler olmasına karşın; onunla ilgili ilk ayrıntılı bilgileri aktaran Alexiad,

yapıtında ondan "Çakhas, Çakas" biçiminde söz etmiş; bu adı ünlü tarihçi Akdes Nimet

Kurat ilk kez "Çaka" olarak kitabına aktardıktan sonra, Çaka adı ünlenmiş ve tutulur olmuştur. Buna karşın, en azından bu adın telaffuzunun XI. yüzyıl Türkçesi'nde bu biçimde olamayacağı; sonraki dönemlerde adındaki kimi seslerin değişiminden dolayı, bu biçimi almış olacağı yönünde görüşler de bulunmaktadır. O, pek çok kalem sahibine göre; "İzmir Beyi" dir; çünkü İzmir'i ele geçiren ilk Türk Beyi'dir. İşte bu Türk Beyi'nin adı, değişik kaynaklarda, Çaka yerine başka biçimde gösterilmiş; örneğin; ünlü Türk denizcisinin adı üzerine bir yazı kaleme almış olan İbrahim Kafesoğlu, onun adının "Çaka" yerine, "Çakan" olması gerektiğine ilişkin

dilbilimin verilerine dayanan bilimsel görüşler ileri sürmüştür. Onun kimliği ve boyu konusunda değişik savlar ortaya atılmış olmasına karşın; Anadolu'ya geçen ve Bizans'a karşı kılıç sallayan Türk boylarından birine mensup gazilerden olduğu; sonraki yaşam öyküsünde, Bizanslılar tarafından kendisine gösterilen değere bakıldığında da Türk boyları içinde Bizans'lı hedef alan kesimler içinde önemli bir yeri bulunduğu anlaşılmaktadır.

Türklerin tarih boyunca yolculukları, kimi ayrı örnekler bir yana bırakılırsa, hep doğudan batıya doğruydur. Doğudan batıya doğru gelen, yalnız bir kavim ya da ırk değil; aynı zamanda bir kültürdür. İlk Türk atlarının, ne zaman Anadolu'nun en batısına, ta Ege Denizi'ne ulaştığı ve bu sıcak denizin kıyılarında at koşturdukları ilişkin çok şeyler söylenir. Ancak, bilinen en eski örnek, İzmir'in Türklerle tanışmasının, XI. Yüzyılda gerçekleşmiş olmasıdır.

Türklerin yüzyıllar içinde Orta Asya'dan başlayan akınları, yoğunlukla batıya; kimi zaman da diğeryönlere doğruydur. Büyük boylar halinde, batıya doğru akınlarında Anadolu'nun kapısını Türklerle açan büyük gelişme, 1071 tarihinde Malazgirt Savaşı oldu. Bizans İmparatoru Romanos Diogenes, Alp Arslan komutasındaki Selçuklu ordusuna yenilince, büyük bozgun halinde gerilere

çekilen Bizans Ordusu'nun ardı sıra Türkler, Anadolu içlerine doğru kollar halinde aktılar. Ancak, eylemli olarak bakıldığında; Türk obalarının çok daha önceleri kimi sızmalarla ya da daha değişik nedenlerle Anadolu'ya geldikleri; Şaman geleneklerini bu coğrafyaya taşıdıkları bilinir... Bu nedenle, Alparslan'ın akıncılarını Anadolu'da değişik kentlerde karşılayanlar arasında, az da olsa Türk beyleri ve obaları da

bulunuyordu. Üstelik bunların pek çoğu Orta Anadolu'dan Kıyı Ege'ye doğru uzanan havzada varlıklarını din değiştirerek, ancak kendi içlerinde hep Türkçe'yi konuşarak ve Türk geleneklerini yaşayarak sürdürüyorlardı.

Bizans Sarayında Bir Türk Tutsak

Anadolu'yu rüzgâr gibi kucaklayan beylerin içinde Emir Çaka Bey'in ayrı bir yeri

vardır. Bu Oğuz akıncısı, Alparslan'ın komutanlarından Danişmend Gazi'nin buyruğu altındaydı. O, Oğuz boylarından Çavuldurlar'ın içinden bir başbuğ olarak biliniyordu. Nice akınlardan sonra, 1079 yılında Bizans ordusu tarafından tutsak alınmış ve Bizans İmparatoru Nikephoros Botaniates'e savaş tutsağı olarak armağan edilmişti. Artık, Bizans sarayında tutsak bir Türk beyi vardı. O, önemli bir Türk savaşçı olduğundan dolayı, kendisine saygı gösterildi. Öldürülmediği gibi, tutsak olduğu da pek hissettirilmedi. Bir değerli armağan gibi, İmparator Nikephoros Botaneites'e sunuldu. Adından övgüyle söz edilen Çaka Bey'in ününü, imparator da duymuştu. Onu merak etmiş; karşısında görünce

de, bir tutsağa karşı hiç görülmeyen iltifatlarla bulunmuştu. Artık Çaka, kaçmamak koşuluyla Bizans sarayındaydı. Sıkı bir denetim altında bulunuyor; buna karşın değişik nişanlarla ve armağanlarla gönlü de alınıyordu. Bizans sarayı için oldukça büyük bir değeri olan "pratanobilissimos" unvanı bile verildi. Bu ünvan, "soyluların

birincisi" anlamına geliyordu. Sözde Çaka, imparatorun çevresinde bulunacak ona hizmet edecekti. Zeki Türk beyi, İmparatora bağımlılık sözü de vermiş; böylece sarayda oldukça özgür bir ortama kavuşmuş bulunuyordu.

Çaka Bey'in Anadolu Türkleri tarafından adı zaten bilinirken; şimdi Bizans dünyasında da oldukça tanınmış bir kişilik

olarak orta da görünmekteydi. Onun soyu ve kimliği belli olmasına karşın; sarayda bu denli ilgi görmesi bir parça düşünmeyi gerekli kılıyor. Gerçekte Bizans; bu genç ve ünlü Türk Beyi'ni kendisine karşı sürekli akınlar düzenleyen Türklerle karşı, ilerde kullanacağı bir etken olarak mı elinde bulunduruyordu? Ya da onun bir biçimde aklını çelip; yeniden Türkler arasına salarak, bir ikilik yaratmasını umuyordu? Bu sorular açıkta olmakta ve yanıtı bilinmemekle birlikte; Çaka Bey'in son derece zeki, atılgan ve sorunlar karşısında pratik çözümler getirme yeteneği, hep ilgi görmekte ve onun olayları kavrama ve geleceğe ilişkin; kendi özünü odaklı düşünceler geliştirdiğine kuşku yoktu. Öyle ki O, kısa sürede Bizans sarayında

konusulan dilleri konuşmayı öğrendi. Grekçe ve Latinceyi öğrendi. Özellikle Bizans dilini, ana dili gibi konuşuyordu. Bizans kültürünün inceliklerini, kültürün kendine özgü özelliklerini; bu kültüre bağlı kişi ve grupların hangi olaya ne tür yanıt verebildiklerini öğrenmişti. Bu süreç içinde, doğrudan saray ortamında iyi bir eğitim de görmüştü. Onu en çok etkileyen; Bizans ve Bizans'ın ilişkisi içinde bulunduğu toplumların denizcilik kültürüydü. Karalarda at koşturarak yetişmiş Çaka Bey; yeni tanıdığı bu kültürün sunduğu olanaklarla, büyük bir güç yaratılabileceğinin ayırımına varmıştı. Sıkı biçimde denizciliğin sunduğu olanakları inceledi. Bu uğraşının, hem ekonomik hem de askeri boyutta, ne büyük katkılar sunabileceğini yetenekleri

sayesinde hızlı biçimde kavradı.

Bu arada Bizans sarayında taht değişikliği olmuştu. Tahtın yeni sahibi Aleksios Komnenos'tu. Kırk yıla yakın Bizans sarayında hükümdar olarak kalacak Komnenos; saraydaki bu ayrıcalıklı Türk beyine kuşkuyla bakmaktan geri kalmadı. Komnenos'un bir kız kardeşi vardı. Adı "Anna" olan bu Bizanslı prenses; büyük bir olasılıkla Çaka Bey'e ilgi duymuş ve gönül bağıyla bağlanmıştı. Nitekim, Onun yazdığı anılarında Çaka Bey'e özel bir yer ayırmış olması ve ondan hep övgüyle söz etmiş olması bu ilginin bir kanıtı olarak görülebilir. Çaka Bey'in de Anna Komnenos ile yakın duruşu yeni Bizans imparatorunun hiç hoşuna gitmedi. İmparatorun kuşukları kısa sürede vehme döndü ve o zamana dek, Çaka Bey'e verilen

bütün ayrıcalıklar ve rütbeler geri alındı. Artık, Bizans sarayında yaşamının bu en önemli evresinde Çaka Bey'in içine sürüklendiği serüvenin de sonuna gelmişti. İmparator tarafından itildiği bu yeni konum, Çaka Bey'in hiç hoşuna gitmedi. Bir fırsatını bularak; Bizans sarayından kaçmayı başardı. Anadolu'da Bizans'a karşı savaşan akıncıların başına geçti. Artık onun hedefi, Bizans'tı...

Malazgirt yenilgisinden sonra Bizans İmparatoru IV. Romanos Diogenes'in tahtını yitimiyle birlikte; imparatorluk tam bir iç kargaşanın içine yuvarlanmıştı. Bir yandan Türk beylerinin doğudan Anadolu'nun batısına doğru akınları sürerken, içeride de yoğun bir iktidar mücadelesi başlamıştı. Bu kargaşa, I.

Aleksios Komnenos'un tahta geçmesine kadar sürdü. Son derece zeki biri olan Komnenos; Türk topluluklarının kendi aralarındaki anlaşmazlıklardan da yararlanarak, imparatorluğunun üzerine Türkler tarafından oluşturulmuş baskıları ortadan kaldırmak düşüncesinde bulunuyordu. Bu nedenle bir yandan Bizans İmparatoru olarak O, öteki yandan da onun elinden imparatorluk tacını almak için savaşmakta olan Bizans soyluları, bu iktidar mücadelesinde ücretli asker kullanmak yoluna gitmekteydiler. Onların kendi ordularında, ücreti karşılığında savaşçı olarak bulundurmak istedikleri grupların başında da Türkler geliyordu. Bir anlamda onlar; kendileri için gördükleri Türk tehlikesini; ücretli Türk askeri kullanarak önlemek

isteğini taşıyorlardı. Kendi iktidar mücadelelerinde, karşılarına üstün gelebilmek için, ücretli Türk askerler kullanmalarının yanı sıra; kimi Türk beylerini yardıma çağırmaktan da geri kalmıyorlardı. Örneğin bu mücadeleye katılanlardan Artuk ve Tutak Beyler'in yanı sıra, Süleyman Şah da Bizans'ın bu iktidar mücadelesinde, Bizans soylularına destek vermişlerdi.

Anadolu'da Kutsalımoğlu Süleyman Bey tarafından İznik başkent yapılmıştı. Son derece ihtiraslı bir kişiliği olduğu bilinen Emir Çaka Bey, Süleyman Şah'ın buyruğuna girmek yerine; belki de Bizans Kralı'na verdiği sözlerden dolayı, ayrı bir beylik kurmaya karar verdi. Bu nedenle O, Peçenekler'in etkisi altında bulunan Balkanlar'a ya da Selçuk yöresinde hâkimiyetini

sürdüren Tanrıvermiş Bey'in bulunduğu yörelere gitmektense; İzmir'e doğru gitmeyi yeğledi. Bu tercihin ortaya çıkmasında; Bizans İmparatoru'nun, Türkler'i kendi içlerinde birbirine düşümkük gibi bir çabası olup olmadığı bilinmiyor. Olsa bile, bu düşünceye Çaka Bey'in hiçbir önem vermediği; sırf kişisel hırsları ve aklıyla; Bizans İmparatorluğu'nun etkisinden sıyrılıp, Anadolu'da Türk egemenliğinin daha da pekiştirilmesi gibi bir yola gittiği derhal anlaşılıyor. Gerçekten de; Çaka Bey, Bizans İmparatorluğu'nun tutsağı iken, denizcilikle uğraşmanın ne büyük ayrıcalıklar getirdiğini; bunu başarabilen toplulukların ne büyük bir güce ulaştığını kavramıştı. Bu nedenle O, İzmir'i bu deneyimlerini ve edindiklerini

uygulayabileceği bir alan olarak da görmüş olmalıydı. Bir kere, daha o tarihlerde, İzmir ve çevresinde, çok sayıda Türk oymağının yerleştiği; o bölgede Türklerin, öteki unsurların yanı sıra, önemli bir toplumsal dayanak oluşturdukları görülmekteydi. Bu da bir yana; Peçenekler tarafından Batı'dan, Anadolu Selçukluları tarafından doğudan sürekli baskılanan Bizans İmparatorluğu'nun, ancak denizler aracılığıyla batı dünyası, adalar ve Anadolu'nun kimi kıyı bölgelerinde etkin olduğunu görüyor; bu nedenle O, İzmir merkezli Türk deniz gücüyle, Bizans'a ağır bir darbe indirebileceğini düşünüyor olmalıydı. İşte İzmir, ta Antik Dönem'den beri denizcilik etkinlikleri ve denizci devletlere deniz üssü olma özellikleriyle, bu tür kolaylıklar

ve üstünlükler sunuyordu. Çaka Bey, bu etkenlerin yönlendirmesiyle, Bizans İmparatorluğu'nun Peçenekler tarafından sarıldığı ve bütün gücünü bu tehlikeye karşı yönlendirdiği bir sırada harekete geçti. Kendisine bağlanmış güçlerle; İzmir'e akınlar düzenledi. Bizans güçlerini yenerek, İzmir kentini ele geçirdi. Ardından, beyliğini duyurdu. Artık O, Bizans güçlerini İzmir'den kovmuş bir Türk Beyi olarak, bu toprakların egemeni olmuştu. Bu beylik ve egemenlik, Selçuklu Yönetimi tarafından kabul edildi. Çaka Bey, Bizans'ın türlü tepkilerine karşın; geri adım atmadı. Bundan da öte, İzmir'deki egemenliğini yaymak için, başka yönlerde akınlar düzenledi. Artık O, beyliğinin buyruğunda yer almış akıncıların başında, Ege

kıyılarından Marmara'ya uzanan çizgide at koşturuyordu.

Yeni Bir Pencere: İzmir ve Deniz

İzmir limanı ve körfezi, Ege Denizi ve adaları denetim altında tutabilmek için sayısız olanaklar sunuyordu. Üstelik geçmişten gelen tersane ve gemi yapımı konusundaki deneyimleri, bu olanağı daha da güçlendiriyordu. O tarihlere dek, pek çok akınlarla karşılaşmış, istila edilmiş kent; kimi zaman önemini yitirmişti. Ancak, Bizans'ın kenti kendi deniz gücü için bir üst olarak görmesi önemli bir canlanışa da neden olmuştu. Denizcilik alanında önemli bir altyapısı olan kent, bu kimliğini bu dönem içinde de sürdürdü.. O artık yalnız bir yönetim ve dinsel merkez değil; askeri açıdan da önemli bir güç olmayı başamıştı. Gelen giden gemiler ve bu gemilere sunulan

hizmetler, ister istemez limanda ticari bir canlılığı getirmişti. Bu tarihler, doğrudan Venedik ve Cenevizlilerin kentte ticari olarak etkinliklerini sürdürdüğü; liman ve çevresinde hareketli bir toplumsal yapının yeşermeye başladığı yıllardı.

Denizlerin ve donanmanın gücünü fark eden, Orta Asya'nın rüzgârı neredeyse hala atının yelelerinde esen bu kahraman; gemiler yaptırarak donanma yaratması ve düşmanlarına karşı bu gücü kullanmak gerektiğini derhal kavramıştı. Bu bölgede, kendisine rakip olacak bir güç yoktu. O tarihlerde İzmir Limanı ve yakın çevresi, Bizans'a gemiler üreten bir inşaa merkeziydi. Bu nedenle bölgede, hem gemi yapımında kullanabileceği bolca malzeme hem de gemileri yapacak hünerli, işini iyi bilen yerli ustalar ve diğer gemi adamları bulunuyordu. Çaka Bey, bu

olanakları kullanarak, İzmir'de bir tersane yapma yoluna gitti. Ardından, Çeşme'de bir tersane oluşturdu. 1081 yılında 17 çektiri ve 33 yelkenliden oluşan 50 parçalık ilk Türk donanmasını İzmir'de oluşturmayı başardı. Bu donanmaya ait bu çektiriler, Ege sularına indiğinde; o zamana dek bozkırlarda, derken Anadolu'da at koşturarak Türkler, denizlerde de bir güç olarak varlıklarını da ortaya koymuş oluyordular. O artık bir Türk amiraliydi. Donanmasını ustalıklı yönetiyor; onun hareket yeteneğini artırmak için taktikler geliştiriyor; savaş düzenekleri oluşturuyordu. Aynı zamanda bir denizcilik bilgisi kişiliği de olan Çaka Bey, Türkler'de denizcilik kültürünün oluşturulmasında da önemli bir işlev üstlenmeye başlamıştı bile...

Kente dönük olarak, kimi beylerin akınları olmakla,

zaman zaman da öbek öbek Türk obalarının kentin yakınlarında yerleşmiş bulunmasına ve böylelikle de nüfus yapısı içinde bir Türk varlığı ortaya çıkmasına karşın kentteki ilk Türk izleri, onun zamanında oluştu. Anadolu'ya gelmeden önce Horasan'ın ve İç Asya'nın ta Çin sınırlarına kadar giden etkileriyle önemli bir figürü olan Türkler, Anadolu'nun en batısındaki mavi sularla buluştuklarında, tarih ihtiyar elleriyle Türkler'e yalnız bu coğrafyanın egemenliğini sunmuyor, aynı zamanda gelecekteki kültür kaynaşmalarının pek çok kapılarını da aralıyordu. İzmir, zaten pek renkli olan tarihsel kimliğine, şimdi çok daha gür bir kanaldan gelen dalgalarla, doğulu esintileri alıyordu.

KAYNAKLAR

Aka, İsmail, Timur Ve Devleti

Ankara 1991.

Alptekin, Coşkun, "İzmir Türk Beyliği (Çaka Beyliği)", Tarihte Türk Devletleri, II, Ankara 1987.

Ayönü, Yusuf, "İzmir'de Türk Hakimiyetinin Başlaması", Türk Dünyaları İncelemeleri Dergisi/ Journal Of Turkish World Studies, Cilt: IX, Sayı 1 (İzmir 2009), S.1-8.

Baykara, Tuncer, İzmir Şehri Ve Tarihi, İzmir, 1974.

Brand, Charles M., "The Turkish Element In Byzantium, Eleventh-Twelfth Centuries", Dumbarton Oaks Papers, S 43, 1989.

Demirkent, Işın, "Komnenoslar Sarayında Bir Türk İoannes Aksukhos", XI. Türk Tarih Kongresi, Bildiriler, II, Ankara, 1999.

Donanma Dergisi, Sayı:400, Cilt 64, 1 Temmuz 1952.

Ener, Raşit, Türklerle Karşı Haçlı Seferleri İstanbul, 1993.

Kafes oğlu, İbrahim, "Selçuklu Çağındaki İzmir Türk Beyi'nin Adı Çaka mı, Çağa mı, Çakan mı", İ. Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi, S 34, İstanbul, 1984.

Kafes oğlu, İbrahim, Doğu Anadolu'ya İlk Selçuklu Akını (1115-1021) ve Tarihi Ehemmiyeti", 60. Doğum Yılı Münasebetiyle Fuad Köprülü Armağanı, İstanbul, 1953.

Kazhdan, A.-A. Cutler, "Axouch", Oxford Dictionary of Byzantium, I, Oxford, 1991.

Kurat, Akdes Nimet, İzmir ve Civarındaki Adaların İlk Türk Beyi Çaka Bey (M.S. 1081-1096), Türk Kültürünü Araştırma Enst.Yayını, Ankara, 1966.

Levçenko, M.V., Kuruluşundan Yıkılışına Kadar Bizans Tarihi, (Çev.Maide Selen- Yay.haz: Yaşar Selçuk), İstanbul, 1999.

Merçil, Erdoğan, Müslüman Türk Devletleri Tarihi İstanbul, 1985.

Turan, Osman, Selçuklular Zamanında Türkiye Siyasi Tarih Alp Arslan'dan Osman Gazî'ye (1071-1318), İstanbul, 1993.

Ucuşsatar, N.Ulunay, Tarih Boyunca Türk Harp Sanatı Taktik ve Stratejisi II, Gn.Kur.Yay, Ankara 1990.

Uzunçarşılı, İ.Hakkı, Osmanlı Devleti'nin Merkez ve Bahriye Teşkilatı, TTK.Yay, Ankara, 1984.

GAZİEMİR ESNAF ve SANATKARLAR KREDİ KOOPERATİFİ BAŞKANI METİN TAŞKIN'LA ÖĞRENCİMİZİN YAPTIĞI SÖYLEŞİ

Cansu APAYDIN

1. Gaziemir'de esnafın uğraştığı işler nelerdir?

- Esnafın % 17'si mobilya, % 10'u beyaz eşya, % 8'i kahvehane, % 5 bakkallık, % 8'i taksicilik, % 6'sı galeri, % 8'i servis, % 8'i manav, % 6'sı lokanta işiyle uğraşmaktadır. Geriye kalan % 24'se diğer işleri yapmaktadır.

2. Serbest Bölge'nin Gaziemir esnafına yararı var mıdır, varsa nelerdir?

- Elbette büyük oranda yararı vardır. Gerek servis yönünden, gerekse yük taşıyan TIR

şoförlerinin lokantaları kullanması yönünden Serbest Bölge'nin esnafımıza katkısı çok büyüktür.

3. Sizin halk için yaptığınız kültürel ve sosyal etkinlikler var

4. Okulumuz Rota Koleji hakkında neler düşünüyorsunuz?

- Kredi kooperatifi olarak belirli sayıdaki öğrencimize burs veriyoruz. Her yıl mayıs ayında Kuşadası'nda "barış gecesi" düzenliyoruz.

- Katıldığım toplantılardan öğrendiğim kadıyla çok başarılı bir okul. Farklı dallarda birçok ödül alan bir okul. Emeği geçen herkesi tebrik ediyorum.

ARA SOKAKLARIYLA GAZİEMİR

Gaziemir, doğusunda Balçova, batısında Buca, kuzeyinde Konak, güneyinde Menderes ilçeleri bulunan yerleşim alanıdır. Aslında böyle bakınca çok sıkıcı görünüyor. Coğrafi konumundan bana ne! İşte böyle; coğrafi konumunu düşünmediğim için yazıyorum Gaziemir'i.

Gaziemir'e taşınalı bir yıl olmasına rağmen sevdim burayı. Abdullah Arda Meydanı'yla, Merkez Camii'yle, dondurmacısıyla; insanlarıyla; okullarıyla...

Bunların olması gibi ara sokakları da var Gaziemir'in. İçinde neler yaşandığını bilmediğimiz gecekonduhan... Birçok kesimden insanları...

Okula gelip giderken gördüğüm şeyler o kadar farklı ki! Bazen gecekonduhan çıkan, altında şalvar, çocuğunu uçurlayan analar; bazen mini etek giymiş süslü anneler... Küçük çocuklarıyla çıkıyor dışarı, yürüyor sokak boyunca;

çoğunlukla da sapıyor başka sokaklara. Onların derdi çocuğumbüyüsün de, adam olsun!

Bazen de üstünü başını salmışları görüyorum. Büyüdüler ya artık! Erkeklerde pantolon inmiş aşağı; kızlarda da tam tersi; etekler çekilmiş yukarı.

Ağızlarında sakız, ya yürür ya da bir sağ ayağına verir ağırlığını, bir sol ayağına servis beklerken.

Dedim ya farklı şeyler görüyorum diye. Bazısı da tam takım giyinmiş, bekler efendi efendi servisini.

Bir garip işte burası! Öylesi de var, böylesi de... Saptığın sokağa göre değişir. Ara sokaklarında gizlidir Gaziemir. Yani ara sokaklarıyla var Gaziemir...

Gökçenur Gürdal

9/Fen

GAZİEMİR Mİ?

Sözelgeşi nüfusumda kayıtlı olduğum memleket; oysa ben hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Daha iki yaşımıdayken boşanan anne ve babamdan sonra, annemle Torbalı'ya, anneannemin oraya, taşındık. Arada bir gittim Gaziemir'e. Gerçi oraya gitmek biraz hüznünlendiriyor. Babamın gözlerine baktıkça annemin ona olan kırgınlığını hatırlıyorum çünkü. Bu da bende iyi duygular uyan dırıyor.

Babaannemi görmek için gidiyorum daha çok Gaziemir'e. Babamla pek karşılaşmak istemiyorum.

Babalık duygusunu annemin ikinci eşinde buldum. Ona baba diyorum. Onunla eğleniyorum, gülüyorum.

Evet, Gaziemir

kelimesi bende eskileri canlandırıyor. Dedemin ölümü geliyor aklıma... Her ne kadar, annem de dahil olmak üzere, dedemim kalp krizinden öldüğü söylense de, bana hiç inandırıcı gelmiyor bu. Onun kendini canına kıydığına inanıyorum.

Babaannem yıkıldı dedemin ölümünden sonra. Şu an okulum ona çok yakın olsa da beni görmeye hiç gelmedi.

Bütün bunlar okuyanda kötü bir izlenim uyandırıyor olabilir: "Acıların kızı" gibi. Ama ben bu konuda hiç acı çekmedim. Evimin tek kızıyım ve ailem bana çok değer veriyor. Anneannemler çevremde pervane oluyorlar. En önemlisi canım ANNEM bir dediğimi iki etmiyor.

Bir gün bir arkadaşım bizde kaldı ve giderken bana "sevginizi birbirinize gösterdiğiniz, böyle bir aileniz olduğu için çok şanslısın" dedi. Ben de ailemin değerini çok iyi anladım.

Şimdi Gaziemir'e, hiç bilmediğim memleketime, okumaya geliyorum. Memleketimi yeni yeni tanıyorum. Kırgınlık ve hüznüleri unutarak...

Neslişah Göker

9/A

GAZİEMİR BAŞKADIR

Küçükken, halamlar geldiğinde, her zaman İzmir'i temsil eden Konak'taki Saat Kulesi'ne giderdik. Güvercinlere yem atanlar, denizin dalga sesi ve kokusu, satıcıların ekmek parası kazanmak için son nefesine kadar bağırışlarıyla, birçok insanın düşündüğü gibi İzmir'i İzmir yapan yer orasıydı belki de. Ama benim için Gaziemir çok başkadır. Yemyeşil çimleri, emekli insanların o şeker köpekleri gezdirişleri, sakın kafeleri, düzenli siteleri ve birçok şey...

Çocukluk anılarımızı hiçbir zaman unutmuyoruz. Ben evimizin arkasında bulunan çocuk parkını hiçbir çocuk parkına değişmem mesela. Nazif Amca'nın arkadaşlarımla yaramazlık yaptığımızda azarladığını, evimizin önündeki çimlerde gülerken yuvarlandığımı, caddelerindeki köpeklerin beni kovalayışını hiç unutmam. Sıcak yaz mevsiminin dolayısı bakkal amcaya gidip dondurma alışımızı bir de bedava çıkacak diye heyecanla ve bir o kadar merakla hızlı hızlı yiyişimizi.

Çocukluk aşkı... Gaziemir sokaklarında nefes nefese top oynarken, onu izlediğimde kamımda oluşan sıcak heyecanı unutmam.

Alsancak'tan, Karşıyaka'dan daha bir güzel geldi bana Gaziemir. Dile kolay; ben hayatımın yansını orada geçirdim. Gaziemir'in sokaklarda yürüdüm, koştum. Gaziemir'in havasını soludum, yağmur yağdığında sokaklarında ağızımı açıp hiçbir şeyi umursamayarak koştum. Orada bütün çocukluğumu yaşadım. İlklerimi yaşadım. Yine aynı yerdeyim. Gaziemir'i bırakmadım, bırakmaya da niyetim yok zaten. İnsanlar ilk neyi öğrendiyse unutmazmış. Ben de ilk Gaziemir'i öğrendim. Yaşım kaç olursa olsun; bana İzmir deyince aklıma ne geliyor diye sorsalar, Gaziemir derim. Gaziemir benim yuvam olup çıkmış.

Pelinsu Arslan

10/A

İNSAN HALLERİYLE GAZİEMİR

Gaziemir, kimileri için sadece taş ve topraktan başka bir şey değildir; fakat Gaziemir taştan, topraktan fazlasıdır.

Ben Önder Caddesi'nde yaşıyorum ve birçok şeye şahit oldum:

Bir kadın, yerde yatan 15 yaşındaki bir çocuğun başında durmuş şaşkın şaşkın bakıyordu. Ben de koştum. Yerde yatan benim arkadaşlarımdan biriydi. Bir arabanın çarpması sonucu yerde nefessiz yatıyordu. Cenaze töreninde babası şu sözleri haykırdı: 'İzmir, aldın onu benden İzmir!'

O gün maalesef Gaziemir ona iyi davranmamıştı. O sokaktaki tenini okşayan hafif rüzgâr şimdi acımasız dalgalar gibi suratına gerçekleri çarpıyordu; adeta 'buradan git der' gibi.

Gaziemir kızar, Gaziemir sever, Gaziemir danılır; sabahı olduğu gibi geceside vardır onun; tıpkı iyiliği ve kötülüğü gibi...

Bizim sokakta Deli Onur dedikler bir abi var. Özürlü. Gaziemir onun karnını doyurur, üstünü giydirir.

Öte yandan kaza yapanlar, kaybolanlar, kavga edenler, hatta ölenler... Gaziemir bazen seni avcunun içine alır, sever bazen; kaçacak bir yer bulamazsın, seni boğmaya başlar.

Şu an "Sevgi Yolu" denilen yere eskiden tren gelirmiş. Şimdi raylar sökülümüş ve park haline dönüştürülmüş. Parkın ziyaretçileri yalnız paten kaymaya gelen çocuklar değil. Bir gün dikkatimi çekti. Bir amca yolun sonuna doğru yürüdü.

Gözleri bir şey ararmış gibiydi. Hafif ağlamaklıydı. Sordum, çocukluğunu arıyormuş.

Her yeri insan halleriyle dolu Gaziemir'in.

Vasıf Kahyaoğlu

10/B

Öğrencimiz İrfan Yiğit Baysal'la Gaziemir'de Bakkallık Yapan Dedesi İrfan Baysal'ın Söyleşisi

Bu mesleğe ne zaman başladınız?

• 1992 yılında başladım.

Peki bu mesleğe başlarken hiç rakibiniz var mıydı? (Market, AVM gibi)

• Hayır, yoktu.

Rakibinizin olmamasının nedeni neydi?

• Çünkü burası o zamanlar köydü ve çok büyük bir yer değildi ve her şeyden hemen hemen bir ya da iki tane vardı.

Artık her yerde her sokakta bir market var. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

• Git gide nüfusumuz artıyor ve ihtiyaçlarımız da artıyor bu yüzden her sokakta olması gerekiyor.

Alışveriş merkezleri sürekli artmaktadır. Bu durum sizi veya diğer küçük esnafı etkiliyor mu?

• Tabii ki etkiliyor. Çünkü o tür yerlerde daha çok çeşit, daha çok marka oluyor. Haliyle

insanlar genellikle oraları tercih ediyorlar.

Alışveriş merkezlerinin artışıyla beraber küçük esnaf teker teker kapanmaya başlıyor. Peki, bunun önüne geçilebilir mi?

• Sanmıyorum. Çünkü artık devir değişti. Nüfus arttı, her yer kalabalıklaştı. Bundan sonra devir alışveriş merkezlerinin devri. Fakat hâlâ küçük esnaf varlığını sürdürüyor ve bazı yerlerde kalıcı bile olacaktır.

Siz, alışveriş merkezlerinin fazlaşmasından bir sıkıntı yaşadınız mı?

• Ben açıkçası çok sıkıntı yaşamadım; ama marketlerin ve esnafın müşterisi bellidir. Sürekli oradan alışverişlerini yaparlar. Ben de bu esnaftan birisiyim.

Sizce alışveriş merkezlerinin bu kadar yoğun olmasının sebebi nedir?

• Alışveriş merkezleri artık öyle bir hâl aldı ki insanlar oralara sadece hava almak için bile gidiyor. Böylece hem gezerken alışveriş yapıyorlar hem de dolaşıyorlar.

Sizce artık küçük esnafın vakti doldu mu?

• Hayır, asla.

Peki ne zaman bunu söyleyebiliriz?

• İnsanlar küçücük bir sakız veya başka bir şey için bile alışveriş merkezine gitmeye başladıkları zaman bunu söyleyebiliriz.

Hazırlayan: İrfan Yiğit BAYSAL

Kaynak: İrfan BAYSAL

Not: Bu söyleşiyi 10/A sınıfından öğrencimiz İrfan Yiğit Baysal, bakkallık yapan dedesi İrfan Baysal'la gerçekleştirmiştir. Her ikisine de teşekkür ediyoruz.

TEK TÜK ATEŞLER

Okulumuzun İngilizce bölümünce düzenlenen "İngilizce Şiir Yazma Yarışması"nda ilk üç dereceye giren öğrencilerimizin şiirleri... Bu yarışmayı düzenleyen İngilizce bölümünü kutluyoruz.

MY DAY

When I get up
I am always happy /
But things in my life
Are rather tacky

Then I go to the school
I take the bus
I can't walk
Because I am a big boss

Maths is boring
With multiplication and division
Sometimes it's fun

In Turkish lessons
I feel like a ghost
But don't fall asleep
Or you will get roast

Before I sleep
I always eat Turkish delight
I must sleep now
So good night!

Egemen Aksu 7/E

SEASONS GAME

Winter is coming
Sun is playing hide and seek
It is always raining
Umbrellas are opening

Autumn is coming to sing
It is very exciting
Sun is again smiling

Summer is coming
Sun is shining
Spring is coming
Leaves are falling
Birds are flying
Clouds are crying

M.Boran Şekerçi 5/B

TRUE FRIEND

A true friend listens to you when you feel sad
Who will never get you mad.
Even shows you how to do maths.

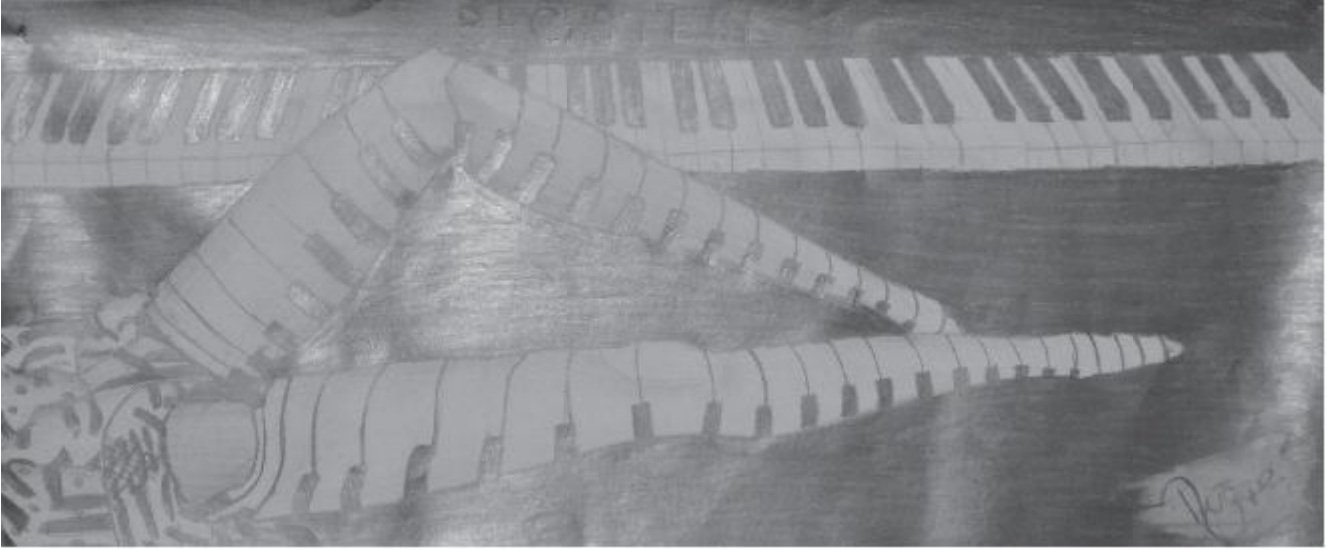
A true friend keeps your secrets.
Who always remembers your birthday.
And makes you laugh whatever she says.

A true friend keeps your secrets.
Who warms you up in the winters.
And be against all you haters.

Ayça Dila Işık 7/A

ÖĞRENCİLERİMİZDEN RESİMLER

Tuğçe Özşırma 11/A

MANGAL PARTİSİ

Bir zamanlar Ayşe adında bir kız varmış. O gün çok heyecanlı olan Ayşe hazırlıklar yapıyormuş. Çünkü yarın arkadaşlarına bahçede mangal partisi vereceklermiş. Bu yüzden en güzel kıyafetlerini giyecekmiş. Annesi evi temizliyor, babası bahçeyi hazırlıyormuş.

Ayşe, en sevdiği oyuncaklarını bahçeye çıkarmış. Evlerindeki kanepenin altında bir top varmış. Ayşe, topu almış, bahçeye koymuş.

Ertesi gün Ayşe, topun kendi kendine hareket ettiğini görmüş. Parti bitmiş ve her yer dağılmış.

Ayşe:

"Keşke her yer toplu olsaydı," demiş.

O anda her yer toplu olmuş.

Ayşe topun sihirli olduğunu anlamış ve ailesine anlatmış.

Duru Eren 2/E

HAYVANLAR

Bir ilkbahar mevsimi... Bir gün okulda hayvanlar haftası kutlanıyormuş. Bu kutlama sırasında Leyla tavşanını, Emre de kedisini kaybetmiş.

Leyla teneffüste tavşanına gidip bakmış, bulamamış. Emre kedisini aramak için ağaçların arasına bakmış. Yok! Yok! Yok! İki de bulamamış, çok üzölmüşler.

O anda bir peri çıkmış. "Hayvanlarınız buraya geldi," demiş. Hayvanlar perinin kollarının

arasındaymış.

Leyla ile Emre hayvanlarına kavuşmuşlar.

Can Yılmaz 2/E

İZMİR

Hissediyorum,
Nemin ve tuzlu suyun kokusunu,
Ciğerlerime işliyor ince ince.
Dalgaları durulan denizi izliyorum.

Başında kavak yelleri esen gençleri izliyorum,
Şairin mısralarında anlatılanları buluyorum.
Bulutların mavisini, ağaçların yeşilini hissediyorum.
Anlıyorum İzmir'in farklılığını.

Çiçeklerle süslenmiş bahçeler
Ömrüm oldu,
Tuzlu suyun tadı
Nefesim...

Deniz Çil 7/A

AY

Bakıyorum sana,
Yıldızlara, sabahları güneşe...
Ümitle doluyorum,
Sevgiyle uyanıp uyuyorum.

Hayret ediyorum Ay,
Güneşten aldığın güçle
Aydınlatıyorsun gecelerin karanlığını,
Kasvetini...

Deniz Çil 7/A

Sevimli Canavar

Günlerden bir gün Mert ve Celal dışarıda oynuyorlarmış. Mert'in annesi "Haydi, oğlum içeri gel." demiş.

Celal de Mert gittikten hemen sonra eve dönmüş. Ertesi gün ikisi de okula gitmiş. Celal ile Mert sınıf arkadaşymış. Mert, Celal ile dışarı bahçeye çıkmış. Celal topu Mert'e vermiş. Mert'te topu yanlışlıkla Salih'in yüzüne atmış. Salih okuldaki en iri ve en kızgın öğrenciymiş. Onlardan iki yaş büyükmüş. Mert ile Celal korkup hemen sınıfa çıkmışlar. Salih çok sinirlenmiş ve onlara çok kızmış. Onlar için kötü bir tuzak düşünüyormuş. Mert'in içi hiç rahat değilmiş. Salih'ten çok korkuyormuş. Celal de Mert'i çok sevdiği için onun da içine bir korku düşmüş. Celal uçan bisikleti alıp hem gezip hem de düşünüyormuş. Hava kararmaya başlamış. Celal tam eve dönerken, arkadaşı Mert'e üzülüp için başı dönmüş ve uçan bisikletinden yere düşmüş. Kendi dengesini bir an kaybetmiş ve gözlerini yummuş. Celal bayılmış. Saat çok geç olmuş. Celal gözünü açmış, suratına beyaz bir ışık vuruyormuş. Fakat bu ışık normal bir ışık değilmiş. Bu ışık sihirli lambanın ışığıymış. Celal tamda sihir dükkânının ürettiği çeşitli sihir malzemeleri ve küçük cinlerin bulunduğu bir yere düşmüş. Bir cin gelip:

"Merhaba! Benim adım Caselli. Buradaki cinleri ben yönetirim. Yoksa sen de dilek dilemeye gelenlerden misin?" diye sordu.

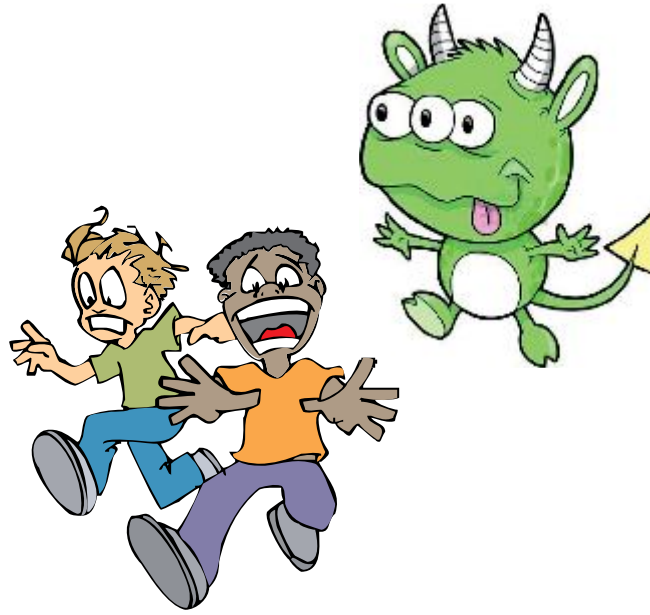
O buradaki cinlerin kralıymış. Her şeyi o yönetiyormuş. Celal de:

"Ben uçan bisikletimle gezerken, başım döndü ve bir anda buraya düştüm." demiş.

Celal buradaki hiçbir şeye inanmayıp tekrar bayılmış. Kral cin, içinden mırıldanarak;

"Herhalde bu gece bir misafirimiz var." demiş.

Celal için üst katta bulunan misafir odasına küçük cinlerin

yardımı ile çıkarttırdı. Celal'in evde bekleyen annesi ve babası Celal'i çok merak etmişlerdi. Ve hemen telaşe kapıldılar. Kral cin özel hazırlattığı ilaçla celali uyandırdı. Mert ise o arada kendi odasında kara kara düşünüyordu. Salih'in ise aklında çok kötü planlar vardı. Herkes uykuya dalmıştı. Jepsen Sokağı'nda tüm sesler kesilmişti. Gün yavaş yavaş ağarıyordu. Celal'in annesi ve babası bütün gece uyumayıp Celal'i aramışlardı. Mert'te uyumamış, hep kitap okumuştı.

Celal gözünü açtı. Kendini çok iyi hissediyordu. Kral Cin'in verdiği ilaç çok iyi gelmişti. Yataktan kalktı ve saate baktı. Saat 09.15'ti. Okuluna geç kalmıştı. Kral Cin odaya girip:

"Günaydın küçük adam." dedi.

Celal acele edip odadan çıkmaya çalıştı; fakat kral cin izin vermedi. Celal durup:

"Lütfen geçeyim!" dedi.

Kral Cin:

"Hem bir teşekkür etmiyorsun hem de benimle kahvaltı etmiyorsun." dedi.

Celal hemen kahvaltıyı yapıp:

"Çok teşekkür ederim Kral Cin!" dedi.

Celal uçan bisikletine binip okulun yolunu tuttu. Ders çoktan başlamıştı. Celal yolda iken Mert çok düşünceliydi. Korkuyordu. Okulun Londra'ya taşınmasını istedi, fakat okul havada olsa bile o yol trafiğinde asla yola çıkamazdı. Bir tuhaflık vardı. Salih okula gelmemişti. Okulun karşısında babasının uçan Porsche 911 S' i ile Mert'in okuldan çıkmasını bekliyordu. Celal okula varmıştı. Uçan bisikletini bırakıp hemen sınıfa girdi. Öğretmeninden özür dileyip yerine oturdu. Mert'in az da olsa içi rahatlamıştı; çünkü en sevdiği arkadaşı Celal gelmişti. Okul çıkış zili çalmıştı. İkisi de uçan bisiklete binip Celal'in düştüğü yere gittiler. Mert şaşkınlıkla bakıyordu. Bir süre gezdikten sonra, oda küçük cinlere ve

ortama alışmıştı. Celal Kral Cin'i gördü, hemen onun yanına gitti. Mert'e Kral Cin'i anlattı. Mert Kral Cin'le tanışmıştı. Kral Cin'e şöyle dedi:

"- Senden bir dilek dileyebilir miyim?"

Kral Cin biraz düşündü ve büyük bir istekle:

"- Dile benden ne dilersen!" dedi.

Mert hemen ilk aklına gelen şey kavga ettiği çocuk Salih idi. Salih'i korkup kaçırarak bir şey düşündü, şöyle cevap verdi:

"- Ben bir canavar istiyorum." dedi Kral Cin'e.

Kral Cin canavarı zor uğraşlarla yaptı. Salih onları sihir dükkânının önünde bekliyordu. Arkası dönük

olan büyük canavarı görünce hemen korkup kaçtı. Celal:

"Haydi, Mert artık çok geç oldu, eve gidelim!" dedi.

Evlerine vardılar. Celal'in annesi ve babası Celal'e sarılıp onu öptüler. Dün akşam onu çok merak etmişlerdi. Mert sabahı ipe çekiyordu. Ve sonunda sabah oldu. Mert canavarını alıp okula getirdi. Salih'in sırasına bıraktı. Salih sınıfa girdi. Kahkaha atmaya başladı. Mert merakla Salih'in neden güldüğünü çözmeye çalışıyordu. Aslında korkması gerekiyordu çünkü canavar ona çok korkunç gelmişti. Aslında Salih de bu canavarı daha önce görüp çok istemişti; çünkü bu canavarı alıp arkadaşlarını korkutacaktı.

Herkes bu canavardan çok korkuyordu. Salih bu canavardan hiç korkmayıp o canavarla sürekli dalga geçiyordu. Bir gün bu canavar karşısına çıktığı zaman ne yapacağını herkes çok merak ediyordu.

Mert canavarın yüzüne hiç bakmamıştı bile. Canavar çok sevimliydi. Mert böyle bir canavar istemiyordu. Salih'in dünkü korkusu ona yetiyordu. Salih sevimli canavara kantinden bir şeyler alıp onun karnını doyuruyordu. Artık Salih, Mert ve Celal çok iyi arkadaş olmuşlardı. Hep birlikte oynuyorlardı. Kavganın gürültüsü bitmişti.

Evren SİPAHI 6/A

29 EKİMLERİÇİN

**Sönmüş bir ateşe, yeniden can vermek için,
Olmayan özgürlüğü, var etmek için,
Niye bu adaletsizlik diyebilmek için,
En çok da 29 Ekimler için.**

**Koydular yüreklerini ortaya,
Birlik için, beraberlik için,
Kopmamak, ayrılmamak için,
En çok da 29 Ekimler için.**

**Kendileri için yapmadılar aslında,
Biz için, bizim için, bizden sonrakiler için,
Cumhuriyet dediler adına,
Biz için, bizim için, bizden sonrakiler için.**

**Haklıysa hakkını koruyabilmek için,
Haksızlığa susmamak, konuşmak için,
Sönük kalmış bir milleti, aydınlatmak için,
Bağımsızlık için, 29 Ekimler için.**

Hakan ÇINAREL 9/A

YAVRU CEYLAN

Burası şehirden epeyce uzak; sessiz, sadece yabani hayvanların yaşadığı bir ortamdı. Dört tarafı dağ ile çevrilmiş yeşil bir alandı. Bu dört tarafı kapalı gibi gözükken alanının ortasından akan minik bir dere tanımı bozuyordu; ama o dere buraya en büyük güzelliği vermiş gibi dunuyordu. Oldukça da ağaç vardı burada. Kuşların melodili cıvıldaışları ilkbaharın sevincini belirtiyordu. Güneş parıltısıyla dağın arkasından bakıyordu. Kelebekler yeni açmış çiçeklerin etrafında geziyordu. Çalışkan arılar şimdiden işe koyulmuş, bal yapmak için çiçekten çiçeğe konuyordu. Derenin yüzünde, hoş görüntüsüyle seyrek seyrek görünen nilüfer çiçekleri dikkat çekiyordu ve kenarlarında bolca bulunan nilüfer yaprakları... Kurbağalar da bütün gün yerlerinden kalkmayacakmış gibi otumuşlardı yapraklara ara ara.

Küçük ceylan yavrusu, gözünü deredeki rengârenk kelebeğe dikmişti. Annesi kayanın kenarında havanın serin olmasının tadını çıkarıyordu. Küçük yavru gözlerini alamıyordu şirin kelebekten. Ne kadar tedirgin olsa da çok istemişti o ilk defa gördüğü, kendinden ufak kelebeği yakından görmeyi. Meraklı gözlerle ilerlemeye başladı dereye doğru. Yeni yürümeye başladığı belliydi; sekerekten

gidiyordu, belki de sevinçtendi... Küçük kelebeğe daha da yaklaştı; ama o yaklaştıkça, kelebek daha da uzaklaşıyordu. Deredeki yapraklara kona kona derenin aşağısına doğru uçuyordu. Yavru ceylan ilk başta korksa da takip etmeye başladı kelebeği. Kelebek çok hızlı uçmaya başladı, ceylansa düşe kalka peşinden gidiyordu. Ama

kelebek çok hızlıydı. Oldukça da küçük olduğu için gözden kaybolmuştu. Yavru ceylan, üzölmüşü baştan; ama sonra gözü deredeki maviliği ve yeşilliği bozan turuncu şeye yani o balığa takılmıştı. Ceylan yine tutamadı kendini ve gözlerini ayırmadan suda ilerleyen balığı takip etmeye başladı. Suyun rengi o kadar açıktı ki dışardan bakınca her şeyi belli oluyordu. Balık da sanki oyun oynarcasına sudan çıkıp geri atlıyordu suya ara ara. Bu ceylanı daha da mutlu ediyordu, daha da

eğleniyordu. Sonra o balık da yok oldu birden. Çok üzölen ceylanın önünden şeytan tüyü uçtu. Bu ceylanın çok hoşuna gitmişti, görüntüsü çok hoştu. Küçük ceylan yine kendini tutamadan, gittikçe ilerleyen ve yukarıya doğru giden tüyü takip etmeye başladı. Hem yetişmek hem de dokunabilmek istiyordu. Koşarak, sekerek, zıplayarak ve havaya bakarak ilerliyordu. Havaya bakarken birden kara bulutların yaklaştığını gördü ceylan. Korkmuştu. O zaman aklına gelmişti etrafına bakmak, annesini aramak. Etraf bulutlardan karamıştı; tedirgindi ceylan, çok korkuyordu. Yağmur damlamaya başlamıştı, teker teker iniyordu yeryüzüne. Tenine değen her damla ürkütüyordu onu. Çok daha korkmuştu ceylan, annesini arıyordu.

Etraftan gelen kurt sesleri de korkusuna korku katıyordu. Tedirgin tedirgin etrafa bakıyordu. Bir ağacın yanına kıvnldı umutsuzca. Üşüyordu ve korkuyordu. Korkmamak için gözlerini kapattı yavru ceylan.

Gözlerini açtığında üşümüyordu, o karanlık yoktu. Yanına baktığında annesini gördü küçük ceylan, annesine sarılır gibi yaptı. Özür diler gibi baktı ve annesine sürtündü özlediğini belli etmek için.

Yağmur MUMCU 9/A

GÜL

Eskiden tek renk vardı:

Siyah.

Terörün, savaşın, köleliğin;

Cahilliğin, saltanatın rengi.

Eskiden gökyüzü hep aynıydı:

Karanlık.

Top mermisinin, dumanın,

Düşmanların düşüncelerinin karanlığı.

Derken, bir kahraman geldi.

Mavi gözleri göklere renk getirdi.

Bağımsızlık mücadelesiyle

Karanlığı deldi.

Şimdi ülkemde birçok renk var:

Mavi, yeşil, pembe, mor...

Barışın, bağımsızlığın,

Demokrasinin rengi.

Şimdi de gökyüzü hep aynı:

Ama aydınlık.

Bilginin, ilmin,

Özgürlüğün aydınlığı!

Bugün iki renk gül ekim:

Biri kırmızı, biri beyaz

Adaletin, hürriyetin

Ülkenin temsili

88 yıl sonra aynı gün

Güller hala ilk günkü gibi

Bugün 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı.

Günlerin, güllerin, bayramların en güzeli...

Helin VARDAR 9/F

ÖĞRENCİLERİMİZDEN RESİMLER

Aysima Erey - 7/B
(Öğretmenler Günü Yarışması Gaziemir İlçe Birincisi)

Ceyda Daldağan - 7/A
(İstiklal Marşı'nın Kabulü Yarışması Gaziemir İlçe Üçüncüsü)

Ekin Kocaman 7/B
(Cumhuriyet Bayramı Yarışması Gaziemir İlçe İkincisi)

Ekin Kocaman 7/B
(Dünya Tiyatrolar Günü Yarışması Gaziemir İlçe İkincisi)

Öğrencilerimizi gösterdikleri başarıdan dolayı kutluyoruz.

“Rotatech Türkiye Şampiyonu”

Aradığınız
tüm marka ve ürünler
aynı çatıda

www.kirtasiyeciniz.com

info@kirtasiyeciniz.com

Tel : 0 232 421 61 77 - Faks : 0 232 463 98 71

1443 sk. No:165\1 Alsancak \ İZMİR

yörsan

*Akıllardan
Çıkmayan Lezzet*

FATİH MAH. 1185 SOK. NO:10 SARNIÇ -İZMİR
0.549.742.64.11

ARDIÇ
KİTAPÇILIK LTD. ŞTİ.

OXFORD
UNIVERSITY PRESS
EGE BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ

Tel: 0232 441 28 26 Fax: 0232 441 28 06
859 Sokak No:5 Saray İş Hanı A Blok Kat:6/606 Konak/İzmir

HAZAROĞLU TİCARET

***Paşabahçe* ÜRÜNLERİ TOPTAN SATIŞ İTH.İHR.**
PROFE SYONEL AMBLEM BASKI, FIRINLI CAM BOYAMA
TEMİZLİK KİMYASALLARI İMALAT VE SARF MALZEMELERİ OKUL FABRİKA
OTEL & RESTORANT MALZEMELERİ TEDARİKÇİLİĞİ

M.FATİH HAZAROĞLU

Adres:1263 so: no:1 kat:3/4
Yenişehir---İzmir---Türkiye

Tel&fax :+90 0232 433 49 69
www.hazaroglu.com @: fatih@hazaroglu.com

bassaray
matbaası

Kartvizit EL İLANI Broşür KİTAP Takvim DERGİ Davetiye SİRAL
• KİTAP
KİTAP Takvim DERGİ Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broş
• ANDAÇ
EL İLANI Broşür KİTAP Takvim DERGİ Davetiye • BROŞÜR
Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broşür KİTAP Takvim DER
• KARTVİZİT
DERGİ Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broşür KİTAP Takvi
Kartvizit • DERGİ • EL İLANI Broşür KİTAP Takvim • EL İLANI
KİTAP Takvim DERGİ Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broş
EL İLANI Broşür KİTAP Takvim DERGİ Davetiye SİRAL Kartviz
Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broşür KİTAP Takvim DER
DERGİ Davetiye SİRAL Kartvizit EL İLANI Broşür KİTAP Takvi
457 71 48
www.bassaray.com

Sanat Cd. No:1/5 (Çamdibi İş Mrk.) Çamdibi/Bornova/İZMİR
Tel: (0232) 457 71 48 Fax: (0232) 457 40 00

Minekids

Kostüm üretim, satış, kiralama

Mine Turgut

201 sok.no:37/A Hatay İZMİR
Tel:0232 243 75 39 0507 555 02 31
www.minekids.com

Çınar
Eğitim Araçları Oyuncak

Sizlere imalatçısı ve ithalatçısı olduğumuz materyalleri yüksek ürün ve hizmet kalitesi ile sunmaktan gurur duyuyoruz.

**ÇINAR SPOR MAL. EĞİTİM ARAÇLARI
OYUNCAK MOBİLYA SAN.TİC.LTD.ŞTİ**
SEYHAN MAH. 659/9 SOK.NO:25 BUCA/İZMİR
TEL: 0 232 252 11 50 FAX: 0 232 252 11 48
GSM: 0 532 375 35 53 www.anaokuluoyuncak.com

BAYBAŞLAR GIDA YUMURTA

"Kıran Leksnet Kadın"

520/2 Sok. No:22/B Üçyol -İZMİR
Tel: 0232 261 83 50 - 0538 663 59 59

Göker Gıda

ve İhtiyaç Malları Paz. San. Tic. Ltd. Şti.

1986'dan bu yana hizmetinizdeyiz.

*Gazienir, Gümüldür, Özdere,
Seferibisar, Kuşadası, Didim, Söke*

Merkez: Dereköy Mah. Çatalca yolu 2.km Menderes -İzmir
Şube: Değirmendere Mah. San. Cad. 3 Sokak No:18-2C
Kuşadası - AYDIN **Tel: 0256 622 11 99**
Tel: 0 232 782 23 00 GSM: 0532 462 13 57
gokergidaltd@hotmail.com

Emre Ticaret

TOPTAN MEYVE SEBZE TİCARETİ

Merkez Hal No:62 Kaynaklar -Buca -İzmir
Tel: 0.232.443.00.32
0.533.595.76.73

SİRİN DESTİNA
Corba - Pide - Kebab
Salonu
 Kendiniz İçin Bu Lezzetin Keyfini Çıkarın...

Lezzetliyiz...

SİRİN DESTİNA
PİDE - KEBAP

ALO PAKET
 Dığın, Yiğen, Sünnet, Meclis
 Toplantılarınızda Sipariş Alınır.
 Ev ve İşyerlerine Paket Servisi Yapılır.

0232 251 88 86
0232 220 09 09
0543 273 03 54

Mrk: Hasan Güven Cad. No: 107
 (Gazlemir Kaymakamlık Arkası) Gazlemir - İZMİR
 Şb: Atatürk Bulv. No: 100/A - DİDİM / AYDIN

MULTINET
Sodexho
Ticket Restaurant
MasterCard
VISA

Yavuz Uluslararası
Çiçekçilik

www.yavuzciçek.com

A. Hamit Yavuz Cad. No: 41/A Gazlemir - İZMİR
 Tel: 0.232.251.30.20 - 0.544.446.03.84

SANÖZ
 Gıda Temizlik Malz. İç ve Dış Ticaret

SK **tat** **Kartal** **nutella** **PASTA VİLLA®** **Maret**

Namsal **DAL** **tat** **REST** **AJIKO-MOTO** **Çar-dak**

1248 Sokak, No: 22/A Yenışehir - İZMİR
 Tel: 0232 348 71 62 Faks: 0232 348 71 63
www.sanozgida.com

Rota Koleji
Eğitimin Yeni Yüzü

Teşekkür ederiz

ÖZSEÇKİN
GROUP

bassaray
matbaası

SERĞİ
MİMARLIK & TASARIM

Coffeemanıa

RENKLİ
KİTAP - KİRTASIYE

Çınar
Eğitim Araçları Oyuncak

papirüs

ARDIÇ
KİTAPÇILIK LTD. ŞTİ.

yörsan
GIDA MAMÜLLERİ SANAYİ VE TİC. A.Ş.

DESTİNA
Çorba - Pide - Kebab
Salonları

HAZAROĞLU
COLLECTION

Göker Gıda

Emre Ticaret

BAYBAŞLAR
GIDA YUMURTA

Yayuz Uluslararası
Çiçekçilik

SANÖZ
Gıda MAMÜLLERİ SANAYİ VE TİC. A.Ş.

DUMAN
UNLU MAMÜLLER

Minekids

VESTİRE
By Ali BAKIR

DZ
TASARIM

© HAPPY © BIRTHDAY PARTY!

Coffeemania

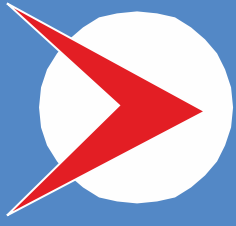
Atatürk Bulvarı Cumhuriyet Apartmanı

No.7/C Atıfbey Mahallesi

Gaziemir - İzmir

0 232 2510904

ÖZSEÇKİN GROUP

"Seçkin Hizmet"

Akçay Caddesi No:111/A 35410 Gaziemir - İzmir
www.ozseckin.com